

Bu Bakışlardan Kurtulamayacaksınız

Ethem İçin Yeniden Ankara'da

Haziran Ayaklanmasında polis tarafından vurulan Ethem Sarısülük'ün 4.duruşması için binler Ankara Adliyesinde buluştu.

İstanbul ve İzmit başta olmak üzere pek çok ilden insanlar Ankara'da toplandı. Ankara'da ise liseler ve üniversiteler boşalmış, gençler Sıhhiye'de Adliye önünde sloganlarla yerini aldılar.

09.00'da yapılacak duruşma 10.30'a alınırken, 10.00 civarında Sayfiye Sarısülük ana da Adliye önüne geldi, basına ve toplananlara, "oğlumun katilini görmek istiyorum" dedi. Ana ailesi, avukatları ve basın mensuplarıyla birlikte duruşma salonuna girdi.

Duruşma öncesi mahkeme salonu polis köpekleri ile aranırken, dışarıda da erken saatlerden itibaren Sıhhiye trafiğe kapatıldı, tomalar konumlandı.

"Katil Devlet Hesap Verecek", "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Ethem Yoldaş Ölüm-süzdür", "Kızılay'da Düşene Dövüşene Bin Selam", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganlarıyla bayrak ve flamalarla bekleyişe geçildi.

Duruşmanın başlayacağı 10.30'da Ankara Dayanışması da bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında gizli sanık uygulaması ile yargılama komedisine, "destan yazdılar" diyen devletin şiddet politikasına değinildi. Ankara Forumlarından Ahmet Bal'ın okuduğu açıklama, "biz halkız tarihi halklar yazar" sözleriyle sona erdi. Ardından hasta tutsaklar için bir konuşma yapıldı ve zindandaki tutsakların hücrelerde ölüme terk edildiği anlatıldı, duyarlılık çağrısı yapıldı.

Basın açıklamasının ardından sosyal medyada ilan edilen "Bir Parçası Sende" etkinliği başladı. Gezi ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin parçalar halinde resmi, her parçası bir başka kişi tarafından birleştirildi, ardından polis barikatına asıldı.

Sloganlar ve halaylarla dışarıda bekleyiş sürerken, duruşmada da Ethem'in avukatları katil polis Ahmet Şahbaz'ın duruşmaya getirilmesini istediler. Yüzyüzelik ilkesi gereği sanığın mahkeme karşısına çıkması gerekli. Yarım saatlik duruşmanın ardından mahkeme heyeti talebi değerlendirmek için 5 dakika ara verdi. Ardından bir sonraki duruşmaya Ahmet Şahbazın getirilmesine karar verildi.

2

MÜCADELE BİRLİĞİ

YENİ LEVEDE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

09 - 23 Nisan 2014 / S 250 / 1 TL

TAKSİM DEVİRİM ÖZGÜRLÜK

Yıllardır "1 Mayıs Alanı Taksim Meydanı'dır" diyerek her yıl 1 Mayıs'ta rotamızı Taksim'e çevirdik. Gözaltılar, işkenceler, tutuklamalara rağmen her 1 Mayıs'ta Taksim'de yerimizi aldık, pankartımızı açtık.

1 Mayıs 1977 Katliamının 30. yılında bu defa tüm işçi sınıfının, tüm emekçi halkların gözü 1 Mayıs'ta Taksim'e çevrildi. Artık Taksim Meydanı'nı zapdetmek için binler, onbinlerle savaştık. 2010 yılından itibaren 1 Mayıs'ta milyonlarla Taksim'de olduk. Yıllar boyu 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmak için ödediğimiz bedeller karşılığını buldu, Taksim 1 Mayıs Alanı olarak vazgeçilmez şekilde tescillendi.

1 Mayıs ve Taksim, yıllar boyu burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki sınıf savaşımının en keskin yaşandığı Taksim'de, geçtiğimiz 1 Mayıs'ta toplanmaya izin verilmedi; ancak milyonların Taksim'i zapdetmesi bir ay sonra, 1 Haziran günü Gezi Ayaklanması'nda gerçekleşti. Halklar devletin tomasına, biber gazına, kurşunlarına rağmen Taksim'i zapdetti... Artık hiç kimse "Neden Taksim" diye sormuyor. İstanbul'da yapılan her eylemin adresi Taksim, her hedefi Taksim.

Bu yıl Gezi Ayaklanması deneyimi ve seçimlerin öfkesi ile giriyoruz 1 Mayıs'a. Geçtiğimiz on yıllarda edindiğimiz devrim deneyimlerinin pratiğe geçtiği bir yılın ardından, bu yıl da 1 Mayıs'ta

Taksim'de başka bir adres yok, seçenek yok.

Her yıl olduğu gibi, Mücadele Birliği Platformu olarak bu yıl da 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz. Ayaklanmayı büyütme, emekçi halkların iktidarını kurmak için, 1 Mayıs'ta herkesi Taksim'e bekliyoruz.

Biz orada olacağız!

Greif İşçileri Dayanışma Etkinliği

8

Greif işçileri ve Greif İşçileriyle Dayanışma Komitesi Hadımköy'de 6 Nisan Pazar günü Dayanışma Etkinliği düzenledi. İşçilerin hazırlayıp sundukları programa Sultanbeyli fabrikası işçileri de gelecek desteklerini sundu. Greif işçileri bir kez daha "Mücadeleye Devam" kararını ilan etti.

Çözüm Sokakta

Seçimin ilk saatlerinden itibaren pek çok sandıktan gelen usulsüzlük ve hile haberleri, seçimler bittikten sonrada yeni bir boyutta sürüyor. Seçim günü tutulan tutanakların sayıma girmemesi, kayıp sandıklar, kayıp tutanaklar, yakılmış ya da çöpten çıkan oy pusulaları vb. derken seçimlerin 3. gününde de halk "sandığına sahip çıkmak için" sokakta.

4

EN DEVRİMCİ ZAMANLAR

C.Dağlı

2

SEÇİM SONUÇLARI NEYİ GÖSTERİYOR?

Ali Varol Günel

4

Bin Nasihat Bir Musibet

Şiar Coşkun

5

KARŞI DEVRİM MERKEZİ ÇÖKÜYOR!

Taylan Işık

5

Kadrolar ve Önderlik Sorunu

Özgür Güven

11

EN DEVRİMCİ ZAMANLAR

BAŞYAZI
C.DAĞLI

Burjuvaziyle proletarya ve tüm ezilen sınıflar arasındaki ilişki değişime uğramıştır. Sınıfların karşılıklı ilişkisi ekonomik gelişmelere ve sınıf savaşına bağlı olarak değişime uğrar. Sınıflar ilişkisini etkileyen nesnel koşullar doğru kavranmalıdır.

Kapitalizmin ezdiği ve sömürdüğü kitlelerin ayaklandığı, sürekli başkaldırı içinde olduğu koşullarda bu ilişki -karşılıklı ilişki- aynı kalmaz ve aynı durumda değildir.

Devrimci yükseliş sınıfların karşılıklı ilişkisinin - güçler ilişkisinin- değişiminin en büyük göstergesidir. Başkaldırı süreci güçler dengesinin belli düzeyde, sürecin devrime dönüşmesi halinde ise tamamen, emekçilerin lehine değişmesi demektir.

Sınıflar ilişkisinin değişmesi, proletaryanın mücadele biçimlerini etkiler. Hangi mücadele biçiminin öne çıkacağı, hangisinin ikincil duruma düştüğü, sınıfların karşılıklı ilişkisinin o anki uğraşından çıkarılır. Şu ya da bu yetenekli teorisyenin kafasından değil.

Gelişme, sınıflar savaşımının sonucudur. Buradan proletaryanın devrimci mücadelesi yönünde doğru sonuçlar çıkarmak için gelişmenin hangi tarihsel uğrakta olduğu bilinmelidir. Uluslararası işçi hareketinin mücadelesini ve örgütsel biçimlerini daha iyi anlamak için mücadelenin ve örgütlemenin hangi tarihsel uğrakta ya da tarihsel çerçevede yapıldığına bakılmalıdır. Örneğin I. Enternasyonal, II. Enternasyonal ve III. Enternasyonal ancak bu bakış açısıyla kavranabilir.

İşçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki mücadelenin ilk dönemlerinde, sekter hiziplerin belli bir tarihsel haklılığa sahip olması sınıf mücadelesinin daha sonraki dönemlerinde ise işçi hareketi üzerindeki etkilerini yitirmeleri onların yerine gerçek devrimci işçi hareketinin gelişip güçlenmesi ve ilerlemesi sınıflar mücadelesinin verildiği koşulların gelişimiyle ve sınıf savaşımının gelişmesiyle açıklanabilir.

Proletaryanın toplumdaki politik etkisi ve ağırlığı belirgin olarak artmıştır. Entelektüel yeteneği, kültür düzeyi ve örgütlülük derecesi yüksek bir noktaya çıkmıştır. Dünyayı dönüştüren militan devrimci bir nitelik kazanmıştır. Geçen yüzyılda dünyanın altıda birinde sosyalizmin kurulması bunun somut, açık, çarpıcı bir kanıtıdır. İnsanlığın geleceği üzerinde söz sahibi olduğu sosyalizmin pratiğiyle ortaya koymuştur. Bu yüzyıla girerken, şimdiden sosyalizmin hedefleriyle yapılan eylemler, bu yolda yeni örnekler yaratıyor.

Kapitalizmin ekonomik yasalarının gelişimi sermaye birikiminin tarihsel eğilimi olan halkın mülksüzleştirilmesi, sermayenin daha az elde birikmesi karşıt sınıflar arasındaki çatışmayı kaçınılmaz olarak gündeme getirdi. Yirminci yüzyıl iki düşman sınıf, proletaryayla burjuvazi arasında gerçekleşen büyük çatışmalar yüzünlü oldu.

Toplumsal uzlaşmaz karşıtlıkların gelişmesi kapitalizmin kendi evriminin zorunlu bir sonucudur. Karşıtlıkların gelişmesi, bugün en ileri noktaya varmıştır. Küresel ayaklanma, dünya devriminin olgunlaşması, emek sermaye uzlaşmaz karşıtlığının sınıf mücadelesine yansımalarıdır.

Devrimci ayaklanmalar, işçi sınıfını iktidara götürür. O devrimci sınıf diktatörlüğüne dayanarak sınıfları ortadan kaldırır.

Bu son derece yalın, net ve güçlü sonuca varan Karl Marx olmuştur. Burjuva sınıf teorisi bu sonuca toplumsal doğası gereği varmaz. Bugün sosyalizm adına proletaryanın tarihi devrimci görevini yadsıyanlar, Marksist sınıf mücadelesi teorisine değil, burjuva sınıf teorisine dayanıyor. Burjuva iktidarlar ve burjuva tarihçiler tarihin sınıf mücadelesi tarihi olduğunu çeşitli biçimlerde açıklıyorlar. Fakat sınıflar mücadelesinin proletarya diktatörlüğüne varacağını ve sınıfların kaldırılmasına götüreceğini açıklamadılar ve açıklayamıyorlar. Onlar tarihsel gelişimi geçmiş için kabul ediyorlar, gelecek için değil.

Proletaryanın devrimci amacı, insan ilişkilerini yeni bir temelde, toplumun kendi içinde uyumlu olduğu yeni bir ilişki içinde örgütlemektir. Proletaryanın bu yüksek amacı, toplumun geniş kesimlerinin amacı oldu. Kapitalizmin şiddetlenen iç çelişkileri ve zorunlu olarak yarattığı sosyal yıkım, nüfusun geniş bir kesimini toplumun yeni bir temelde yeni baştan örgütlenmesi hedefini kabul etme durumuna getirmiştir.

Dolayısıyla toplumun devrimci yeniden kuruluşu, proletarya ve yığınların ortak çabası haline geldi. Dünyanın her köşesinde ortak mücadelenin somut örneklerini görüyoruz.

İki güç her tarafta sert bir kavgaya tutuşmuştur. Sürce sert, şiddetli ve çetin çatışmalar süreci. Sömürücülerin, kapitalist düzene yönelen devrimci başkaldırıları bastırmak için saldırıları artırmaları, kitlelerin daha geniş halk güçleriyle harekete geçmesini getiriyor. Harekete geçemeyen kitlelerin eyleme geçmesini sağlayan belirleyici sonuca doğru ilerlemesini çabuklaştırıyor.

Ezilen sınıflar, eski toplumun egemenliğinden tamamen kurtulana dek, kapitalist dünya yığınların ayaklanmalarıyla sarılacaktır.

Bu zamanlar tarihin en devrimci zamanlarıdır. Yirmici yüzyıl tarihin en devrimci yüzyılı oldu. Yirmi birinci yüzyıl da öyle başladı. Daha bugünden, bu yüzyılın sosyal ayaklanmalar ve sosyal devrimler yüzünlü olacağını ortaya koymuştur.

En devrimci zamanlar proletarya ve halk yığınlarının burjuvaziye karşı devrimci bir girişimde bulunması, hareketin bir bütün olarak devrimci bir gelişme içine girmesi ve yeni bir toplumsal devrimler döneminin başlamasıdır. Büyük alt üst oluşlar süreci başlamıştır ve önlenemez bir güçle ilerliyor.

Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı Açıldı!

İzmir Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı 6 Nisan Pazar günü açıldı. 6 Nisan Pazar günü sabahın erken saatlerinden itibaren Sanat merkezine gelen dostlarla birlikte açılışa hazırlanıldı. Saat 15.00'a geldiğinde Güzeltepe sokaklarında slogan sesleri yükseldi. Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi önüne gelen Ali İsmail Korkmaz'ın Annesi Emel Korkmaz yüzlerce insan tarafından alkışlarla ve gözyaşlarıyla karşılandı. Sanat merkezinin içerisinde yer kalmamasından kaynaklı kitle sokaklara taştı.

İzmir Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı açılış etkinliği "Merhaba- Hoş geldiniz" başlıklı sözlerle başladı. "Denizlerden Ali İsmail Korkmaz'lara tüm devrim savaşçıları" için yapılan saygı duruşunun ardından açılış konuşması ile etkinlik devam etti.

Açılış konuşmasında; Ayışığı sanat merkezinin faaliyetlerinden ve tarihinden bahsedilerek; Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı için emek harcayan tüm dostlara teşekkür edildi. Açılış konuşmasının ardından Ali İsmail Korkmaz'ın Annesi Emel Korkmaz sahne de yerini aldı.

Emel Annenin her bir sözü alkışlar ve gözyaşlarıyla cevap buldu. İzmir devrimci öğrencileri tarafından Emel Anaya verilen plaket ve bir genç kadın arkadaşın yaptığı yağlı boya resim çalışmasının ardından Emel Ana Konuşmasına devam etti. "Alişim bedenem yok, ama ruhu şu an burada. Bana nasıl güçlü duruyorsun diye soruyorlar. İşte sizlerle güçlüyüm" dedi

Emel Ana'nın konuşmasının ardından Ulrike Meinhof adlı tiyatro oyunu sergilendi. Alkışlarla sonlanan tiyatro oyunu sonrası, minik dostlarımız bizlere şiir dinletisi yaptı. Karşıyaka Halk forumu tarafından da bir konuşma yapıldı. Etkinliğe gelen mesajların okunmasının ardından Ayışığı Müzik atölyesi sahnede yer aldı. Ezgileriyle etkinliğe can katan Ayışığı Müzik Atölyesinin ardından Emel Anne'nin uğurlan-

ması ve etkinliğin salona sığmadığı için sokağa taşınması nedeniyle ara verildi. Emel Ana Güzeltepe Mahallesi'nden sloganlarla uğurlandı.

"Oğulları Öldürülen Analara" adlı şiir dinletisinin yapılması üzerine sahne Emegé Ezgi'ye bırakıldı. Emegé Ezginin coşku dolu marşları ve halay şarkılarıyla etkinlik devam etti. Ardından Bakırköy ve Kandıra Zindanlarından gelen mesajlar okundu.

İnsan Halkları Derneğinin yaptığı şiir dinletisi ile etkinlik son buldu.

Etkinliğe İzmir Müzisyenler Derneği, İnsan Halkları Derneği, Sol Açık Fenerbahçe Taraftar grubu, Karşıyaka Halk Forumu, Bağsız Devrimci Sınıf Platformu, Halk Cephesi, Demokratik Halklar Federasyonu, Elektrik Mühendisleri Odası, Güzeltepe Alevi Yol Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği katılım gösterdi.

Umutumuz kavgada kavgamız sanatımızla!

Ethem İçin Yeniden Ankara'da

Yazının Başlangıcı 1. sayfada

Avukatlar Ahmet Şahbazın tutuklu yargılanmasını talep ederken, katilin avukatları da müvekkilinin can güvenliği olmadığı ve terör örgütlerince hedef gösterildiği iddiasıyla adli kontrolün de kaldırılmasını talep etti. Ethem'in avukatları, cezaevinin Ahmet Şahbaz için can güvenliği açısından daha emniyetli olacağını söyleyince, duruşma salonunda kahkahalar yükseldi. Bir önceki duruşmada uyuyan savcının üzerindeki gözler. Savcının içi geçse de uyumamak için direndiği gözlerden kaçmadı. Mahkeme heyeti talepleri değerlendirmek için yeniden ara verdi.

Mahkeme heyeti saat 12.00 civarında, Şahbaz'ın duruşmaya getirilmesi için çağrı kağıdı çıkarılmasına, tutuklanma talebinin reddine karar verdi ve duruşma 26 Mayıs 2014 saat 10.30'a ertelendi.

Mahkemenin sona erdiği haberi ilk çevik kuvvet ekiplerine geldi. Adliye önünde birden kask giyerek hazırlanan çevik kuvvet, bekleyen kitleyi de bir anda harekete geçirdi. Herkes polis barikatı önünde bayrakları yükseltip öfkeli sloganlarını daha yüksek haykırdı. O esnada duruşmanın ertelendiği haberi geldi.

Ethem'in ailesi ve avukatları çıkarak adliye önünde açıklama yaptılar. Talepleri kabul edilmese de duruşma başladığından beri ilk kez olumlu gelişme elde edildiğini söylediler.

Açıklamaların ardından dağılma çağrısı yapıldı. Daha önceki gerilimli ve çatışmalı duruşmalardan sonra bu derece sakin geçmesine şaşırın kitle, sloganlarla dağıldı.

EDİTÖR

SEÇİM DERSİ:
FAŞİST İKTİDARLAR
SOKAKLARDA
YIKILIR

Yazının Başlangıcı 1. Sayfada

Dolayısıyla dinci faşist iktidarın seçim oyununa katılarak seçimlere meşruiyet kazandıranların seçim sonuçlarından şikayet etmeye hakları var mı? Olmadığını sosyal reformist partiler de biliyor ve tam da bu yüzden onların çöp konteynerlerinden çıkmasına bir itirazları olmadı. Günah işledikleri yerden kaçıyorlar.

Seçimler yapıldı; seçimlerden geriye sokak eylemleri, çatışmalar, hükümeti protesto gösterileri kaldı.

"Seçimler sokakları temizler" sözü sermaye sınıfının sadık adamı, yaşlı faşist Süleyman Demirel'in vezir sözlerinden biridir. Sermaye sınıfı, günümüze kadar bu söze uygun davrandı ve kitle eylemlerinin sokak çatışmalarının arttığı, önu almamaz hale geldiği her defasında duruma hakim olmak için seçimleri öne çıkardı.

Son yerel seçimler, bundan böyle bu politikanın da iflas ettiğini ve sermaye sınıfının arzuladığının tam tersi sonuçlar vermeye başladığını ortaya koydu. Seçim öncesi süreç bir yana, seçim sonuçları açıklandıktan sonra durulması beklenen sokaklar, yani kitle eylemleri, çatışmalar, gösteriler hatta silahlı çatışmalar daha da arttı.

Ceylanpınar'a, Viranşehir'e bakın! Ankara'ya, Kürdistan'ın başka yerlerine, Türkiye'nin başka illerine bakın şunu göreceksiniz: Faşist iktidarın değiştirilebileceği umudunu taşıyan kitleler umutlarını boşa çıkaran sonuçlara karşı şiddetli çatışmalarla yanıt veriyorlar.

"Bir musibet bin nasihatten evladır." Emekçi sınıflar, Kürt halkı, ezilen sömürülen kitleler örneğin gücüyle, yaşamın kendisinden öğreniyorlar: Seçimler toplumun eğiliminin değil, sermaye sınıfının, politik iktidarı elinde bulunduranların tercihlerinin ve hilelerinin çapının ölçüsü oldu.

Bu anlamda son yerel seçimlerin öncekilerden farkı, politik iktidarın isteğini gerçekleştirmek için hilede kantarın topuzunu kaçırmış olması ya da bu derece ileri gitmek zorunda kalmış olmasıdır. Burjuva toplumda çürümenin yozlaşmanın, yasaların bizzat faşist iktidar tarafından ayaklar altına alınmasının doruğa ulaştığını bir göstergesi oldu seçimler.

Dinci faşist iktidarı genel oy hakkına dayanarak devrimci bir iktidarla değiştirmek mümkün mü? Olmadığını gördük. Genel olarak dinci faşist iktidarın, özel olarak onun başındaki RTE'nin hükümeti ve aslında bütün bir devleti elde tutmak için her türlü yola başvuracağı gün gibi açıktı.

Paranın, devletin, dinin kitleler üzerindeki etki gücünün sonuna kadar kullanılacağı ve toplumun eğiliminin bu şekilde etki altına alınacağı; "seçimleri kazanmak" için her türlü hileye başvurulacağı gün gibi açıktı. Bu koşullarda seçimlere katılanlar sadece kazanacağı önceden belli olanların figüranı, "konu mankeni" olabildilerdi; öyle de oldular.

Bu durumda, başka şeyler bir yana, kitlelere, Kürt halkına bunlardan hiç söz etmeden onlara "seçimlere katılın" çağrısı yapmak dinci faşist iktidarın ekmeğine yağ sürmekten başka hangi anlama gelirdi? Hiçbir anlama!

Dolayısıyla dinci faşist iktidarın seçim oyununa katılarak seçimlere meşruiyet kazandıranların seçim sonuçlarından şikayet etmeye hakları var mı? Olmadığını sosyal

reformist partiler de biliyor ve tam da bu yüzden onların çöp konteynerlerinden çıkmasına bir itirazları olmadı. Günah işledikleri yerden kaçıyorlar.

Gördük ki, seçimler içine girilen ayaklanmalar sürecinde küçük bir parantezden ibarettir ve hiçbir önemi yok. Seçim sonuçlarının bile (Ceylanpınar'da, Viranşehir'de ve daha başka yerlerde) yeni ayaklanmalara yol açmış olması devrimci durumun olgunluğunun, koşulların devrimci karakterinin bir ifadesidir.

Dinci faşist iktidarın yıkılmasının ve özgürlüğü elde etmenin derin özlemi içindeki kitleler, Kürt halkı seçimlerin bir hiç olduğunu; amaç ve özelemlerine kavuşmanın tek yolunun sokaklardan, ayaklanmalardan geçtiğini yaşamın içinde öğreniyorlar.

Ayaklanmanın koşulları bugün dünden daha olgun, daha elverişli hale gelmiştir. Dinci faşist iktidar, ayakta kalmak için başvurmak zorunda kaldığı yöntemlerle emekçi sınıflara, ezilen, sömürülen kitlelere, Kürt halkına altın değerindeki şu dersi vermiştir: Tam demokrasinin ve özgürlüğün yolu burjuva dinci faşist iktidarları sokaklarda yıkmaktan geçer. Müzmin bir sosyal reformist çevrenin sandıkta yediği ağır tokatla sersemlemiş halde söylediği gibi "diktatörler sandıkta değil sokakta devrilirler."

İşte bunun için şiarımız "Bu Daha Başlangıç Ayaklanmaya Devam" olmalı!

TC'nin Suriye Bataklığı

Suriye'deki iç savaş başından beri bir dış savaş idi. En başta Suriye'nin komşuları ve Arap gericiliği olmak üzere, tüm emperyalistler de Esad rejimini devirmek için "Suriye muhalefetine" sınırsız destek sundular. Paralar aktı, paralı askerler aktı, askeri eğitmenler aktı. Hatta Libya'da Kaddafi'nin devrilmesinden sonra tank dahil ağır silahlar aktı.

Tüm bu karşı-devrimci koalisyonun komuta merkezi Türkiye oldu! Savaşın başından beri Türkiye, özellikle Hatay ve sınır illeri, Suriye'de savaşan güçlerin "güvenilir cephe gerisi" idi. Eğitim kampları buralara kuruldu. Yaralananlar buralardaki hastanelerde özel tedavilere alındı.

Suriye'ye paralı asker ve silah geçişinde iki ülke vardı. Kuzeyde Türkiye, güneyde Ürdün. Suriye ordusu uzun uğraşlardan ve geniş çaplı hareketlerden sonra güney geçiş koridorunu kesmeyi başardı. Ürdün sınırı görece güven altına alındı. ÖSO denilen gruplara en ağır darbe bu oldu.

Kuzeyde ise durum biraz daha farklıydı. Burada savaşın asıl güçler dinci faşistlerdi. Dünyanın dört bir yanından gelen şeriatçı tosunucuklar, Türkiye üzerinden geçiyorlardı Suriye'ye. Türkiye devleti ve mevcut iktidar özellikle bu gruplarla ideolojik yakınlıktan da beslenen bir hami rolüne soyundu.

Türkiye'de eğitilen, beslenen, bakılan bu tosunucuklar Suriye'de en akıl almaz cinayetleri işleyenlerdi. Acımasız sadist katiller olarak korkunç suçlara bulaştılar. Özellikle Alevilere yönelik katliamları, küçücük çocuklara varınca kadar hunharca cinayetleri, ölümlere yaptıkları işkenceleri tüm dünyada şok etkisi yarattı. Gazetemiz o günlerde Türk devletine ve iktidarına "Eserinizle Gurur Duyun" manşetiyle seslenmişti!

Bu insanlık suçunun ortakları, destekçileri olduklarına işaret etmişti. Zaman gösterdi ki, iktidar ve devlet sadece destekçi konumunda kalmamış. Guta'daki kimyasal saldırı dahil pek çok vahşetin bizzat planlayıcısı ve azmettiricisi Türkiye imiş! Erdoğan ve ekibini savaş suçlarından yargılamaya götürebilecek iddialar daha önce de dile getirilmişti. Bu defa daha yüksek sesle ve daha keskin ifadelerle basında yer almaya başladı. Üstelik bu konuda hakkında yapılmış bir suç duyurusunun kabul edildiği de biliniyor. Tırlar dolusu silah ve mühimmat, sınırda yakalanan kimyasal silah yapımında kullanılan malzemeler... Hepsi bu değil. Suriye dışında da baş ağrıtan olaylar var. Geçenlerde THY'nin Nijerya ve bir dizi Afrika ülkesine silah götürdüğünün açığa çıkması gibi, şimdi de Suriye konusundaki mide bulandırıcı suçları ifşa ediliyor.

Dışişleri Bakanlığı'ndaki o meş'um konuşmanın kayıtları henüz tazeliğini koruyor. Bir odaya toplanmış dört üst düzey devlet görevlisi, cümle kurma yetenekleri düşünsel kapasiteleri denli yoksul bir komplo örgütlemeye işine girişmişler. Ülkeyi savaşa sokacak oyunlar tezgahlama derdindeler. MİT müsteşarının "4 adam gönderim 8 füze attırırım", "2000 tır gönderdik"i hala kulaklarımızda. Suriye'ye general göndermişler savaşı yönetsin diye. Gönderilen "gönüllülerin" haddi hesabı yok!

Bu konuşmaların basına düştüğü günlerde sınırın ötesinde Türk askerlerinin bulunduğu dair çokça haber yer alıyordu basında. Çatışmalara bir şekilde dahil olduğu iddiaları vardı. Bunun peşinden gelen Suriye jetinin düşürülmesi de malum. Ve yine TSK topçularının Kesep ve Lazkiye çatışmalarında doğrudan El Kaideci tosunucukları desteklediği, jetlerin neredeyse her gün sınırı geçerek o bölgede uçurduğunu, bir bakıma Suriye hava kuvvetleri için fiili bir "uçuşa yasak bölge" yaratılmaya çalışıldığı da artık herkesin bildiği bir sır!

Seymour Hersh'in makalesi işte bu koşullarda yayımlandı. Çok keskin ve keskin ifadelerle Guta'daki kimyasal saldırıyı "muhafiflerin" yaptığını, saldırıda kullanılan sarın gazının Türkiye'de üretildiğini söyleyiverdi. Bu saldırıda kullanılan füzelerin en fazla 2 kilometreden ateşlendiğini, Erdoğan ekibinin ABD'yi doğrudan savaşa çekmek için bu saldırıyı planladığını yazdı. Hem ABD hem TC tarafından yalanlansa da bu iddialar, Hersh televizyon programlarına çıkıp iddiasını tekrarlıyor. Muhtemeldir ki yakında bu konuya dair konuşma kayıtları da ortalığa saçılacaktır. İşte o zaman "dünya lideri" Erdoğan ve iktidarın Selahaddin Eyyubi Camii'nde namaz kılma hayalleri Fatih'te hüzünlü bir cenaze namazına dönecek!

Kıymet Teyze Kepçeyi Durdurdu

Edirne'de mahal-lesindeki bir park alanının imara açılmasına engel olmak isteyen 75 yaşındaki kadın, kepçenin önüne oturarak çalışmalarını durdurdu.

Birinci Murat Mahallesi'nde toplanan halk, 1 Nisan günü park alanına gelen kepçenin önünde protesto gösterisi yaptı. Bu sırada 75 yaşındaki Kıymet Peker kepçenin önüne oturdu ve çalışmasını engelledi.

Mahalle sakinlerinden Süleyman Sır, alanın 18 yıldır çocuk parkı olarak kullanıldığını söyledi. Yürütmenin durdurulması için idare mahkemesine dava dosyalarını teslim ettiğini anlatan Sır, "Öğrendik ki bundan önceki belediye başkanı ve meclisi burada ti-

cari yapıya izin vermiş. Oysa burası 18 yıldır park. Buradaki asfalt yolu da imara açmışlar. Bunun izahı mümkün değil. Biz buna mahalle halkı olarak karşı çıktık. Hukuki yollardan hakkımızı arayacağız" dedi.

Resmi olmayan sonuçlara göre Edirne Belediye Başkanı seçilen Recep Gürkan, olayın duyulmasının ardından park alanına geldi. Bir süre gruptan bilgi alan Gürkan kepçenin önüne oturarak, Kıymet Peker'le sohbet etti.

Yangından mal kaçırmadıklarını belirten Gürkan, "Telaş yapılacak durum yok. İnsanların hukukunu korumak başka bir şey, yeşil alanları ranta kurban etmek başka bir şey. Biz kimsenin hukukuna karşı değil ama yeşil alanları da ranta kurban etmeyeceğiz. Merak etmeyin, belediye başkanı olduğum sürece hiçbir park yıkılmayacak" dedi.

Belediye Başkanı parkın yerinde kalacağını söyledi, parkın adı "Kıymet Teyze Parkı" oldu.

Koşuyolu Hastanesi'nde İş Bırakma

Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde Dev Sağlık-İş üyesi işçiler ücret kesintileri ve işçi sağlığı güvenliğine aykırı koşullara karşı 7 Nisan günü iş bırakma eylemi yaptı.

Dev Sağlık İş Sendikası'nın başlattığı fiili toplu sözleşme sürecinde Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde ihale değişiklikleri sonrası gündeme gelen ücret kesintilerine ve işçi sağlığı-ış güvenliğine aykırı çalışma koşullarına karşı uyarı niteliğinde bir günlük iş bırakma eylemi yaptı.

Dev Sağlık İş üyesi işçiler Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde yaşanan ücret kesintilerine ve işçi sağlığı güvenliği tedbirlerine aykırı çalışma koşullarına karşı hastane yönetimini uyararak amacıyla vardiya değişikliğinin gerçekleştiği sabah 07.30 itibarıyla gece nöbetinden çıkan diğer sendikacı arkadaşlarıyla hastane bahçesinde toplandı. Vardiya teslim alınması gereken sendika üyeleri iş başı yapıp hastane yönetimine seslerini duyurmak üzere Başhekimlik önünde

toplandılar. Dev Sağlık İş Sendikası Arzu Çerkezoğlu'nun da katıldığı eylemde hastane bahçesinde sloganlarla yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sırasında yapılan konuşmalarla sağlık emekçilerinin talepleri anlatıldı.

Dev Sağlık İş üyeleri fiili toplu sözleşme sürecinde belirledikleri öncelikli talepleri için mücadele etmiş ve toplu sözleşme çadırı açmışlardı.

Sağlık emekçileri iş bırakma eylemini yapmalarında etkili olan üç sorunu şöyle ifade etti:

Yol paralarında kesinti
*Hasta raporu alınan günlerde ücretlerden kesintiler
*Taşeron işçilerin çalışma koşulları ve iş güvenliğinin olmayışı.

SEÇİM SONUÇLARI
NEYİ GÖSTERİYOR?

Ali Varol Günel

Sonda söyleyeceğimizi başta söyleyelim: Her şeyden önce tüm umudunu seçim sonuçlarına bağlamış olan ortalama sol hareketin iflasını, karamsarlık çukuruna daha fazla yuvarlanışını gösteriyor; çünkü onlara göre bu durumun bir izahatı yoktur. Bunca yaşanan olaydan sonra AKP'nin bu kadar yüksek oy almasını, ki oy oranının bu kadar olup olmadığı, işin içerisine ne kadar hile hurda karıştırılmış olduğu ayrı bir konudur, ne bekliyorlardı ne de böyle bir sonuca hazırlıklıydılar.

En "seçim karşıtı" görüneninden, en "seçimlerin bir çözüm olmayacağını" söyleyenlerine kadar, hiçbirine halka Boykot çağırısı yapma cesaretinde bulunamadı. "Burjuva Partilerine Oy Yok" sloganı da aynı anlamda gelmek üzere halkı sandık başına çağırmanın aracı oldu. Biraz utangaç bir şekilde halka, "sandığa gidin ama burjuva partilerine oy vermeyin" demiş oldular. Oportünist ve reformist hareketlerin yerel seçimlerden ayrıca bir beklenti içerisinde olduklarını zaten bilmeyen yoktur. Onlar, kimseye çaktırmadan yerellerde kendilerince "uygun" gördükleri adayları desteklemek suretiyle, ileride bunun kendilerine getireceği "avantajları" düşünerek hareket ederler (durum ne yazık ki, bu kadar basit ve acımasızdır); ve hatta kimi yerlerde açtıktan, kimi yerlerde "örtülü" bir şekilde muhtar ve belediye başkanı adayı çıkarmak suretiyle bu mizansene ortak olurlar. Sonuç çoğu kez hüsrandır; ama ortalama sol bu seçim oyununu oynamaktan bir türlü vazgeçmez. Neden diyeceksiniz? Çünkü kendi konumlarını bir devrime önderlik edip, yığınları devrim ve devrimci iktidar için harekete geçirmekten çok, Lenin'in deyimleriyle "aşırı muhalefet partisi" olarak belirlemişlerdir de onun için. Onlar deyim yerindeyse bugünkü iktidar karşısında var olan muhalefet boşluğunu doldurma gayreti içerisindeyler. Yığınların büyük olarak eylemleri, ayaklanma boyutuna ulaşmış kitle hareketi, onlara nedense bir devrimden daha çok, "taraf" ya da oya endekslenerek bir kalabalık gibi görünür. İşte bu durum, yani devrim dönemlerinde, bir devrimci gibi davranmayıp, bir "aşırı muhalefet partisi" kafasıyla düşünmek, ortalama sol hareketin kafasını kuma gömmesine neden oluyor.

Zaten yasal sol partilerin, yani reformistlerin, bütün varlık nedenleri seçimlerde alacakları oy oranıyla biraz daha görünür hale gelmektedir. Biraz daha ileri gidip bir muhtarlık ya da bir küçük ilçenin belediye başkanlığı elde edebilirlerse bu onlar için "züğürt tesellisi" oluyor. Ulusal hareketi, bunun biraz dışında tutmak gerekiyor; çünkü onlar yıllardır verilen mücade- lenin sonucu olarak zaten görünür hale getirdikleri güçlerini, onların deyimleriyle "daha meşru" bir zemine çekmenin gayreti içerisindeyler. Onların açmazı, çok daha ileri gidebilecek kitle hareketine yeterince güvenememeleri, dahası Türkiye cephesinin buna hazır olmadığını düşünmeleridir. Halbuki, Haziran Ayaklanması'ndan bugüne devam eden eylemlere baksalar artık büyük kitle eylemlerinin sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de yaygınlaştığını ve halkların mücadele birliği olsa bu eylemlerin bir devrime büyüyeceğini görecektir. Türkiye'deki mücadeleyi henüz önderlik sorununu halledemediği için görmezden gelmek veya olduğundan az görmek, ulusal hareketi çıkışsızlığa sürüklüyor. Serhıldan halindeki yığınların tüm enerjisini seçim sandıklarına kilitliyor.

Seçim sonuçlarını doğru değerlendirmek için, milyonlarca insanda, aslında seçimlerden önce de varolan ama seçim sonuçlarıyla birlikte daha da perçinleşen "bu iktidarı devirebilenin tek yolu sokaktır" düşüncesini temel almak gerekiyor. Devrimi yapacak olan işte bu sayıları hiç de az olmayan insanlardır. Neden "sayıları hiç de az olmayan" diyoruz; çünkü bu insanlar, sokağı etkileyen asıl güçtür. Devrimi başlatılacak olan aktif eylemcilerdir. Bu güçler, devrimin televizyonlardan yayınlanmasını beklemeyen, sokağa çıkan, eylem yapan, ayaklanan insanlardır. Ve bu güçler, iç savaşın daha da sertleşeceği dönemde yanlarında başka güçleri de bulacaktır. Önümüzdeki süreçte iç savaşın daha da gelişeceği ise artık bir öngörü olmaktan çıkmış, bir gerçeklik haline almıştır. Marx'ın ünlü, her devrimin karşısında bir karşı-devrim örgütleyerek gelişeceği belirlemesi, günümüz koşullarını en doğru ifade eden belirleme olmaktadır.

Sürecin devrimci karakterini doğru tahlil edip ona göre hareket etmek gerekiyor; seçim sonuçlarından karamsarlığa kapılanları ya da var olan karamsarlıkları daha da derinleşenleri bir kenara bırakarak bizler iktidarı ele geçirmek için sürdürdüğümüz mücadeleyi kat be kat artırarak, halklarımızın önüne Geçi Devrim Hükümeti'ni kurma görevini yeniden koyarak geliştirmeliyiz. Varolan seçim sonuçlarının devrim ile karşı-devrim arasındaki çizgilerin daha da netleşmesinden öte bir anlam ifade etmediğini bilerek hareket etmemiz gerekiyor.

Marx, Felsefenin Sefaleti adlı eserinde, "diyalektik hareketi oluşturan şey, iki çelişik yanın birarada varılması, bunların çatışmaları ve yeni bir kategori içinde eriyip kaynaşmalarıdır. Sorunu kötü yanın atılması olarak koymak, diyalektik hareketi kısa kesmektir" diyor. Aynı şekilde her defasında bardağın boş tarafını görüp dolu tarafını görmemek de diyalektik düşünmemektir. Haziran Ayaklanmasından bugüne yaşananlar ve önümüzdeki 1 Mayıs'ta yaşanacağı kuvvetle muhtemel olan gelişmeler düşünüldüğünde bardağın dolu tarafı daha iyi görülecektir. Biz, tüm gelişmelerin toplumdaki sınıflar mücadelesinin yasalarına göre şekillendiğini bilerek hareket etmeli ve hazırlıklarımızı ona göre yapmalıyız. Kısaca ve özcesi, örgütlenmeli, örgütlemeli ve savaşarak zafere ulaşmalıyız.

Çözüm Sokakta

Seçimin ilk saatlerinden itibaren pek çok sandıktan gelen usulsüzlük ve hile haberleri, seçimler bittikten sonrada yeni bir boyutta sürüyor.

Seçim günü tutulan tutanakların sayıma girmemesi, kayıp sandıklar, kayıp tutanaklar, yakılmış ya da çöpten çıkan oy pusulaları vb. derken seçimlerin 3. gününde de halk "sandığına sahip çıkmak için" sokakta. Hala pek çok yerden usulsüzlük ve eksik sayım, kayıp sandık haberleri geliyor. Halk pek çok yerde sokakta. Dün Ankara'da gece saat 20.00'de YSK önüne yapılan çağrıya yüzlerce kişi cevap verdi ve Mithatpaşa önünde toplandı. Oyların sayımının yapıldığı okullara gün içinde yine yüzlerce kişi gitmiş ve "demokrasiyi devletten korumaya" çalışıyordu.

Sadece Ankara değil, 31 Mart günü pek çok yerde oy sayımları olaylı idi. Pek çok yerde elektrik kesintisi de şaibe kuşklarını iyice artırdı. Enerji Bakanının konu hakkında "trafoya kedi girdi" hikayesi de grimm kardeşleri aratmayacak bir hayal gücü ürünüydü.

Urfa'nın Suriye sınırındaki Ceylanpınar'da seçimlerde yaşanan usulsüzlükler ve Serêkaniyê sınırında BDP'ye basılı oy pusulalarının bulunmasının ardından asker ile BDP'liler arasındaki gerilim turandı. BDP'li seçmenlerin sonuçlara olan itirazı tepki eylemine dönüştü. Binlerce kişi Hükümet Konagı'na yürüdü; bölgeye askeri güçler sevk edildi. Polis gaz bombaları ve tazyikli su ile halka saldırdı. Polislin saldırı sırasında basın emekçilerine de gaz bombası attığı görüldü. Bölge halkı ise saldırıya karşı direnişe geçti, yaralananlar Ceylanpınar Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Barikatlar kuruldu, ateşe verildi.

Ahlat'ta BDP'nin kazanmasının resmi olarak açıklanmasının ardından AKP'nin yaptığı itiraz üzerine 3 defa sayılan oylarda BDP kazandı; yapılan itiraz ile 4'üncü kez gerçekleştirilen sayım işlemi sonunda AKP'nin kazandığı açıklandı.

Hilesi yapıldığını söyleyen halk iki gündür protestolarını sürdürüyor. Gerginlik sabah saatlerinden itibaren yeniden başladı. Sonuçlara itiraz eden binlerce kişi, Yukarı Çarşı'da bir araya geldi, polis kitleye saldırınca kitle taşlarla cevap verdi

Ankara'da Yenimahalle'de NHKM'de yapılacak sayım için polis ablukası var. Ankaralılar, oylara sahip çıkmaya NHKM önüne ve 14.00'te YSK önüne çağrılıyor.

Evet, "Çözüm Sandıkta Değil Sokakta"

Yol Kesmek Demokratik Haktır

Samsun'un Tekkeköy İlçesi Büyüklü Belde- si'nde özel bir şirket tarafından yapılacak taş ocağının kurulmasına tepki gösteren halk, 2013 Kasım'ında eylem yaparak iş makinelerinin geçişini engellemiştir.

Yola traktörlerini çekip, kendileri de kolkola giren ve iş makinesini taşıyan TIR'ın taş ocağı alanına geçişini engelleyen grup, jandarma ile karşı karşıya gelmiş, jandarmanın ikna çalışmaları yeterli olmayınca 1.5 saat sonunda şirket, iş makinelerini geri çekmek zorunda kalmıştı.

Bunun üzerine jandarma, kimliğini tespit ettikleri köylülere 78'ine yolu trafiğe kapadıkları gerekçesiyle 21 Kasım'da Karayolları Trafik Kanunu'nun 14, 47/1 ve 34'üncü maddeleri gereğince 77 ile 586 lira arasında değişen para cezası kesti.

11 köylü cezarlar tebliğ edilince Samsun 2'nci Sulh Ceza Mahkemesi'ne itiraz etti. Hakim ise duruşmada "insanların taş ocağının yapılmasına tepki gösterdiklerini ve bu nedenle yolu trafiğe kapattıklarını" belirterek, köylülerin demokratik haklarını kullandıklarına kanaat getirip kesilen para cezalarını iptal etti.

İzmir'de Kızıldere Anması

30 Mart 1972'de Kızıldere'de yaratılan kahramanlık destanı ve siper yoldaşlığı İzmir'de anıldı. 31 Mart günü Konak YKM önünde bir araya gelen Mücadele Birliği, Demokratik Haklar Federasyonu ve Emek ve Özgürlük Cephesi bileşenleri bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

YKM önünden eski Sümerbank önüne kadar sloganlarla yürüyen kitle, Sümerbank önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasından sonra Grup Praksis kısa bir müzik dinletisi sundu.

Müziğin ardından bileşenler sloganlar eşliğinde eylemi sonlandırdılar. Eyleme Partizan ve Devrimci Hareket destek verdi.

Mücadele Birliği / İzmir

RedHack ve
Seçim Eylemleri

Olaylı bir seçim geride kaldı. Gerek oy kullanma sırasında, gerek oyların sayımı aşamasında yaşanan hileler ve usulsüzlük haberleri yayılmış, bununla beraber bu haberleri yapan haber sitesi ve haber ajanslarına yönelik de engellemeler yaşanmıştı.

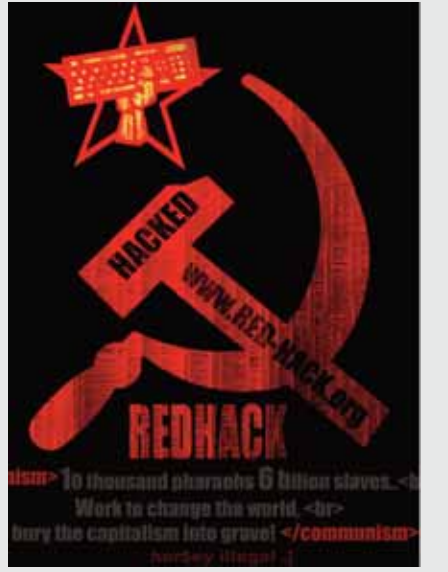
Bunun üzerine 30 Mart günü RedHack "Haber sitelerine ve ajanslara yönelik AKP güdümlü saldırılar sürerse, YSK ve AKP seçim sistem IP'lerine ve AA'ya saldırırız. Şakamız yok." demişti. Gece ilerleyen saatlerde de Anadolu Ajansı'na yönelik siber saldırı ile "Ya adam olacaklar ya adam edeceğiz" diyerek ajans sitesine erişimi durdurdu.

Anadolu Ajansı olayı "Anadolu Ajansının tüm sistemleri yoğun siber saldırıya maruz olmuştur. Bu nedenle veri akışımızda yavaşlama yaşanmaktadır. Veri akışımızın düzenli şekilde yürütülmesi için gerekli çalışmalar yapılmaktadır." diyerek duyurdu.

Seçimlerde yaşanan usulsüzlüklere bir bahane olmasının diyerek YSK sitesine dokunmadıklarını söyleyen RedHack, AA saldırısı için de "Basın özgürlüğüne karşılık sansür pratiğine karşı ufak bir uyarıydı" dedi.

RedHack ardından İBB'ye siber saldırı düzenledi. "Secsis'e kimler 2013 Temmuz'unda hangi kodları "güvenlik yaması" diye ekledi? Herkes oy sayımını manuel not alsın" uyarısı da yapan Kızıl Hackerlar, Secsis'e yapılan yama ile hile olabileceğini altını çizdi.

RedHack seçimler öncesinde de "yasaklayan yasaklanı" diyerek TİB'e saldırı düzenlemişti

Doğubayazıt'ta Yürüyüşe Polis Saldırısı

Ağrı'da oyların yeniden sayılması ve kentlin günlerdir polis ablukasına alınmasına tepki göstermek amacıyla BDP Doğubayazıt ilçe binasının önünden Ehmedê Xanî Parkı'na yürümek isteyen yüzlerce kişiye polis saldırdı.

Polisin tazyikli su ve gaz bombalarına, kitle de taşlarla karşılık verdi. Çatışmaların ilçe merkezi ve ara sokaklara yayıldığı kentte, birçok noktaya TOMA ve zırhlı araçlar konuşlandırıldı.

Eylem ve çatışmalar sırasında biri çocuk 8 kişi gözaltına alındı. Bu haber üzerine binlerce kişi BDP ilçe binası önünde toplandı ve gözaltılar serbest bırakılana kadar dağılmayacaklarını duyurdular.

Mehmet Zeki Yılmaz Cinayeti Açığa Çıkarılsın

Her hafta değişik il ve ilçelerde, 1990'lı yıllarda faili meçhul cinayetlerle öldürülenlerin yakınları tarafından cinayetlerin faillerinin ortaya çıkarılması için yıllardır yapılan Cumartesi eylemleri, bu hafta Colemêrg'in (Hakkari) Geve (Yüksekova) İlçesinde yapıldı. 1994 yılında öldürülen ve yakın bir tarihte cenazesine ulaşılan Mehmet Zeki Yılmaz'ın faillerinin bulunması için Sanat Sokağında bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

'Mücadelemizi Sürdüreceğiz'

Aralarında İHD, BDP, KESK, DİSK yöneticileri, Belediye Başkanı ve çok sayıda vatandaşın da katıldığı basın açıklamasını okuyan Mehmet Zeki Yılmaz'ın kardeşi Reşit Yılmaz, 90'lı yıllardaki savaş halini ve faili meçhul cinayetleri hatırlatarak, abisinin de o dönem de birçok kişi gibi kaçırılarak işkence gördüğünü ve öldürüldüğünü belirtti. Abisinin evli ve 7 çocuğunun olduğunu belirten Yılmaz'ın kardeşi, faili meçhul cinayetlerle insanları öldürenlerin yargılanmasını talep ederek faillerin bulunması için mücadelelerinin devam edeceğini ifade etti.

Gever'den Bir Mücadele Birliği Okuru

Bin Nasihat Bir Musibet

30 Mart seçimleri, hangi partinin ne kadar oy aldığı ile değil ama geniş emekçi yığınlarda etkinisini gösteren devrimci dersleriyle hatırlanacak. Bin nasihatın yerine geçen tek bir musibet gibi...

Açıklanan rakamlara inanacak olursak (Sahi inanan var mı?) sandığa gitmeyen ve tepki olarak geçersiz oy atanlarla birlikte, 9 milyon kadar seçmen kitlesi boykot cephesini tercih etmiş görünüyor. Önceki boykot oranlarından daha az görünebilir. Ama çok daha berak ve homojen bir politik tutumu yansıttığı kabul edilmeli. Çünkü 30 Mart seçimlerinde tüm tekelci sermaye partileri ve uzlaşmacı sol, adeta mezardan insan çıkartıp sandık başlarına taşımaya öyle göz yaşartıcı bir gayret gösterdiler ki, geçmiş seçimlerde oy vermeye politikayla ilgilenmediği için gitmeyenler, hasta, yaşlı ve sakatlar vs. sağından solundan çekistirip duranların eşliğinde kendilerini bir anda sandık yanında buluverdiler. Sonuçta geriye devrimci eğilimler, fikirler ve arzular adına oy vermeye gitmeyen sağlam karakterli bir boykot cephesi çıktı. 9 milyon kişi böyle bir cephe için muazzam bir kitledir. Üstelik bu, seçim madrabazlığından kurtulabilmiş olan rakamdır. Çünkü geçmiş seçimlerde oy vermeyen milyonlarca kişinin oylarının hükümet partisine kota edildiği biliniyor.

Matrix'ten Çıkış

Bazılarına göre 30 Mart, tarihin en hileli seçimleriydi. En hileli kısmına garanti veremeyiz ama tek hileli seçim olmadığı kesin. Bütün tarihleri boyunca sermaye partileri, seçim oyunlarını aynı kurullarla oynadı. Rüşvet, satın alma, baskı, sansür, kamuoyu oluşturmak için manipülasyonlar, oy çalmalar vs. Binlerce madrabazlık repertuarından sadece bir kaçı.

Geniş emekçi yığınlar bu türden hilelere ses çıkarmadıkları sürece, her seçim "adil görünür", en ciddi makamlarca onaylanır, titizlikleriyle ünlü AGİT gibi kurumlardan kolayca geçer not alır. Tek tük şikayetler ve hatta belgelenmiş hileler bile, itiraz makamlarının bürokrasi koridorlarında kaybedilir, sessizlik içinde boğulur.

Ancak bu sefer böyle olmadı. Matrix filmindeki Neo gibi kırmızı hapti tercih eden emekçiler, birden gerçeğin çölünde buldular kendilerini. Daha haftalar öncesinde başladı seçimlere hile karışacağı tartışmaları. Geçmişte yaşanan ama o zaman pek önemsenmeyen nice

ayrıntılar (elektrik kesintileri, bilgisayar arızaları, çöplerden toplanan oy çuvaları) kitlelerde, sadece bu seçime yönelik değil, burjuva egemenliği altındaki tüm seçimlere karşı bir güvensizlik oluşturdu.

Başta CHP, BDP, pek çok çevre, örgüt ve sivil inisiyatifler seçimlerin güvenliğini sağlamak adına kitlelere güvence verdiler. Başka türlü çok geniş bir kitleyi sandıklara çekmenin olanağı kalmamıştı. Ve doğrusunu söylemek gerekirse, güvenlik adına sandık başında yapılabilecek ne varsa yaptılar. Fakat karşılarında, seçim düzenbazlığında defalarca tecrübeden geçerek ustalaşmış, devlet gücünü ve organizasyonunu ardına almış bir hükümet vardı. Ve kitleler ne yaparlarsa yapsınlar, bu hileleri önleyemediklerini pratikte gördüler. Söz konusu parti ve çevrelerin verdikleri güvencelerin boşa gitmesi, burjuva seçim oyunlarının bütün ipliğini pazara çıkardı. Bu seçimin kuşkusuz en önemli sonucu budur. Tekelci sermaye egemenliğinde, faşist devlet idaresi altında seçim sandıklarından medet ummak koca bir aldatmacıdır. Leninistlerin bıkmadan, usanmadan binlerce kez tekrarladıkları bir nasihat. Kitleler bunu acı tecrübelerle test ettiler. Bundan böyle en derin toplumsal sorunların çözümü için sandığı işaret eden, sadece kendini gülünç duruma düşürmüş olacaktır. Parlamento dışı eylem toplumsal gelişmelerin tek çözüm yoludur. Milyonlarca emekçinin bu temel ve basit gerçeği acı tecrübeler olmadan öğrenebilmesi mümkün değildi. 30 Mart seçimleri, devrimin bu en ciddi dersini milyonlara belletti. Devrimin ara yolcularının hepsi bir kez daha, ama bu sefer on milyonların gözünde rezil ve rüsva oldular.

Dev Kavgalar Cüce Oylar

Lenin, dünya devrim deneyimleri ve kendi devrim deneyim-

Eğer kişinin kafası parlamenter budalalıkla, burjuva demokrasisi safsatlarıyla, küçük burjuvalara özgü yalın ve yumuşak başlı uyumlulukla malul değilse, bu tip bir toplumsal kutuplaşmayı devrim açısından muazzam bir ilerleme olarak görecektir.

leri üzerine şöyle bir gözlemini paylaşıyor:

"... parlamenter seçimlerin verileriyle, yığın hareketlerine ilişkin veriler arasındaki bu karşılaştırma, yığınlar üzerindeki etki ve onları savaşıma sürüklemek bakımından proletaryanın gücünün parlamento dışı savaşında parlamenter savaşımından çok daha büyük olduğu yolunda Batı'da bir çok kez yapılan gözlemi Rusya için de doğruluyor. İç savaşla ilgili çok önemli bir gözlemdir bu.

"Parlamenter savaşımın ve seçimlerin koşul ve ayrıntılarının, ezilen sınıflara iç savaşta pratik olarak gösterebildikleri gücü gösterme olanağını neden sağlamadıkları anlaşılıyor." (Ekim Devrimi Dosyası, Sol Yay., Sf. 120, Vurgular Lenin'e aittir).

Bir karşılaştırma da biz yapalım. Seçimlerden sadece iki hafta önce, buz gibi poyraza rağmen Berkin'in cenazesi için 3 milyona yakın insan toplanmıştı. İç savaşın bu parlamento dışı cephesinde, polis ablukası ve yasaklanan otobüs seferlerine rağmen, proletarya ve emekçiler on saatten fazla süren bir yürüyüş ve çatışmalarda gerçek güçlerini, özveri, cesaret ve sağlam karakterlerini sergilediler. Seçimlerden sadece bir hafta önce HDP, yine parlamento dışı bir eylemde, Newroz'da İstanbul gibi 80 km'ye yayılan bir dağılık kentte, işkeneye dönen trafikte, pahalı ulaşımına rağmen, 1 milyona yakın kişiyi

Kazlıçesme'ye toplamıştı. Ama seçimlerde, sokaklara çıkan bu milyonlardan medet umanlar hayal kırıklığı yaşadılar. Sokakları kavga için dolduran milyonlar ya sandığa gitmediler ya da gittiklerinde, sağlam karakterli tutumlarını bir yana koyup, güç vadeden burjuva partilere oy verdiler.

Benzer bir kader, Amed Newroz'unda 2 milyondan fazla insanı toplayan BDP'nin başına geldi. Kürdistan'ın tüm il ve ilçelerinde 10 milyon insanı Newroz alanlarında coşkulu halay ve sloganlara, havai fişekli gösteri ve çatışmalara çekebilen Kürt ulusal hareketi bu sayının dörtte birini sandıktan çıkartamadı.

İç savaşın milyonları kapsadığı bir anda, parlamenter oyunlar oynamanın kaçınılmaz sonuçlarıdır bunlar.

Had Saphada Kutuplaşma

Bu seçimlerle birlikte iç savaş farklı bir boyut kazandı, toprağa daha sağlam kökler saldı. Seçimler boyunca ve sonucunda ayaklanmacılar, hükümete destek olan milyonları kazanma umudunu kaybettiler, hatta nüfusun bu kesimine karşı belirgin bir öfke ortaya çıktı.

Eğer kişinin kafası parlamenter budalalıkla, burjuva demokrasisi safsatlarıyla, küçük burjuvalara özgü yalın ve yumuşak başlı uyumlulukla malul değilse, bu tip bir toplumsal kutuplaşmayı devrim açısından muazzam bir ilerleme olarak görecektir. Çünkü ayaklanmacılar, salt hükümet karşıtlığıyla yetindikleri sürece nüfusunun ezici çoğunluğunu yanlarına kazanma düşüyle oyalanacak, hatta bu amaçla parlamenter oyunlara girecek ve çok değerli zamanı boşa harcayacaklardır. Ama nüfusun ezici çoğunluğunu kazanmanın tek yolunun iktidarı fethetmek olduğunu anlaşıldığı an, ayaklanmacılar savaşımını çok daha şiddetli, cüretli, özgüce güvenen bir kalıba sokmaya gayret edeceklerdir. Ezici çoğunluğun sayısal ama gevşek gücü yerine, daha az bir kalabalıkla daha örgütlü bir güç yaratmaya koyulacaklardır. Nüfusun bu bölümü, ancak iç savaşın sert ve kutuplaştırıcı rüzgarlarıyla gerçek devrimci çekirdeği yaratabilecektir.

Parlamento dışı mücadelenin tarihin kaderini belirlediği bu düzleme, yine bir seçim sonucu girmek, devrimin garip bir cilvesi olsa gerek...

Şiar Coşkun

ılan sayımlarla BDP ile AKP arasındaki farkının 10'a düşürüldüğünü belirtti.

Sakık, "Ağrı bir kuşatma altında, her tarafta polis ve güvenlik birimleri var. Bir karargah kurdular. Halkın kazandığı seçimleri elimizden almaya çalışıyorlar" şeklinde konuştu. Sakık, YSK'ya yeni bir hakim atanacağına da dikkat çekti.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da, Ağrı'da seçim sonuçlarının AKP lehine çevirmek üzere zemin hazırlanmış dikkat çekerek, demokratik kamuoyunu Ağrı ile dayanışmaya çağırdı.

Ağrı'da oylar, 4 Nisan günü yeniden sayılmaya başlandı. Sayım sırasında dikat çeken şey, oy çuvalarından birinin delik olması ve içinden 4 oyun eksik olması oldu. Sayım sırasında bu kayıp oyların AKP'ye yazılması da yeni bir gerginliğe neden oldu.

5 Nisan günü Ağrı'da seçimleri BDP'nin kazandığının açıklanmasının ardından, gece geç saatlerde Ağrı İl Seçim Kurulu açıklama yaparak, Ağrı'da seçimlerin iptal edildiğini duyurdu. Ağrı'da muhtarlık seçimleri dışındaki seçimler 1 Haziran günü yeniden yapılacak.

Ağrı'da Seçimlere İtiraz ve OHAL

Ağrı'da BDP'nin seçimleri kazanması ardından AKP YSK'ya 14. kez itiraz etti. Polis ablukasına alınan Ağrı'da gergin bekleyiş sürüyor. BDP Ağrı'da seçimi şu an 10 oy farkla kazanıyor.

Ağrı'da, sabahın erken saatlerinden itibaren OHAL görüntüleri yaşanırken, basın görüntü alması da engellenmeye çalışılıyor. Ağrı'da 4 gündür AKP'lilerin itirazları ve AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik'in "Sonuç değişebilir" açıklamasına karşı tepkiler üzerine başlayan gerginlik hakim. İl Seçim Kurulu'nca, oyların yeniden sayılması için YSK gönderilen itiraza halen cevap verilmezken, kentte bu sabah saatlerinden itibaren başta adliye önü, Kağızman, Işıklar, Dörtöy ve eski Van caddeleri adeta polis ablukasına alındı.

Belediye ve il genel meclis üyeliği için kullanılan oyların yeniden sayılma işleminin dün bitmesine rağmen açıklanmadığı kentte, duruma dair açıklama bekleyen halk zaman zaman BDP seçim bürosu önünde toplanıp yeniden dağılıyor.

Med Nuçe'ye konuşan BDP Ağrı Eşbaşkanı adayları Sırrı Sakık, "Bunun adı seçim, halkın iradesi değil, halkın iradesini gasp eden bir yaklaşım var" dedi. Halkın iradesiyle birlikte belediye kazandıklarını ifade eden Sakık, "Ama içlerine sindiremiyorlar, bütün oyunlara başvuruyorlar" diyerek, tekrar tekrar yap-

Taylan Işık

KARŞI DEVRİM MERKEZİ ÇÖKÜYOR!

Uzun uzun tartışıyorlar ama tartıştıkları konunun içeriği bir cümlelik konudan ibaret. Ne cümleleri ne de muhakeme biçimleri kahve muhabbetinin ötesine geçecek türden! Ne çapsizlik, ne çürümüşlük!

Ses kayıtları bir kaç gerçeği tartışılmayacak netlikte ortaya çıkardı. a- Türkiye Ortadoğu'da bir karşı devrim üssü, savaş kıskırtıcısı bir makina, halklar arası nifak merkezi. b- Çapsizlik, karar alma yeteneğinden yoksunluk, iradesizlik diz boyu. Devletin tepesinde gezinenlerin hırsları ile bilgi birikimleri ve akılları arasında dev bir uçurum var. c- Devlet derin bir çürüme ve çöküş sürecinde.

Haziran Halk Ayaklanması, devrim sürecinin pratik olarak başladığını dünyaya ilan etti ve devrim dünyada benzeri az görülür bir enternasyonal dayanışmayla karşılandı. Şimdiye kadar ortaya çıkan tapeler, görüntüler, yolsuzluklar, çürümenin diğer tüm biçimleri devrimin yükselirken burjuva faşist devletin de bir çözüme, bir çöküş sürecinde olduğunu dünyaya gösterdi.

Marx, 1877'de, yani 1905 Rus devriminden yıllar önce, arkadaşı Adolph Sorge'ye yazdığı mektupta Rus toplumundaki çözülmeye işaret ettikten sonra şu tespiti yapıyor: "Rus toplumunun bütün kesimleri tam bir ekonomik, moral ve entelektüel çözüme içinde. Devrim bu kez, karşı-devrimin şimdiye dek aşılamamış siperini ve yedek ordusu olan Doğudan başlıyor."

Marx, günümüzün Türkiye'sini tarif ediyor. "Tam bir ekonomik, moral ve entelektüel çözüme"; Türkiye'nin günümüz burjuva toplumu bundan daha iyi nasıl tanımlanabilir! Devrim, bu kez Ortadoğu'ya, hatta çok daha geniş bir coğrafyaya karşı devrim ihraç eden Türkiye'den başlıyor. Bizim arkamızda göğü fethetebilecekler Haziran Halk Ayaklanması var.

Devrimin gelişimi devletin kadrolarındaki bozulma, çürüme, çözüme, yozlaşma sonucu değil; tam tersi, devrimin gelişimi devletin tüm kadro ve kurumlarını çürütüyor, bozuyor, dağıtıyor. Devrim, burjuva sınıfın en lümpen kesimlerini, sonradan bir bulamaç gibi birbirine karıştırıp tarihin çöplüğüne atmak için burjuva egemenliğin tepesine çıkarıyor.

Dolayısıyla sorun, dinci/faşist kadrolarda değil. Bu kadroları alın yerlerine CHP ya da MHP gibi gerici faşist burjuva partilerin kadrolarını koyun durumda zerre kadar bir değişiklik olmaz.

Sermaye sınıfının egemenliğini yıkacak ve halk iktidarına yol açacak bir devrim artık kaçınılmaz. Bu devrim sadece tarihsel gelişme bakımından değil ama Ortadoğu halklarını savaş gibi büyük bir felaketten korumak; bu toprakları iç güdülerini serbest bırakılmış, canavarca hislere sahip katil dinci faşist sürülerden temizlemek için de zorunlu hale gelmiş durumda.

Bunun için "Halk İktidarı", "Emeğin İktidarı" şiarlarını yükseltmek, "Bütün İktidar Emeğin Olacak" şiarını propaganda ve ajitasyon faaliyetinin merkezine yerleştirmek her zamankinden fazla önem kazanmış bulunuyor.

Zaferi "Halk İktidarı" hedefini politik faaliyetinin merkezine koyan parti kazanacak!

Van'dan Başbakan Geçti, Bir Genç Vuruldu

27 Mart günü Van'da binlerce kişi ile birlikte hükümeti ve başbakanı protesto edecekti. Vuruldu.

26 yaşında idi Kadir İnan ve polislerin gerçek mermi-lerle protestocular üzerine açtığı ateşle vuruldu.

AKP'nin Van'da düzenlediği mitingin ardından kentten ayrılan Başbakanı protesto ettiler binlerce kişi ile. Polis önce gaz bombası ve plastik mermilerle saldırdı halka, ardından mitingin düzenlendiği Beşyol Meydanı'ndaki Grand Otel önünde gerçek mermilerle ateş açtı polis. Ve Kadir İnan göğsünden vuruldu.

Hastaneye kaldırıldı Kadir İnan, tedaviye alındı... Van halkı isyan halinde.

Daha Mehmet Ezer'in yerdeki kanı kurumadan bir gencimizi daha vurdu devlet. Halklarımızın acılarını ne dindirebilir bu saatten sonra, geleceğimiz dediğimiz çocuklarımız, gençlerimiz birer birer vurulurken, düşerken toprağa...

Nazım'ın dizeleri geliyor akla... Ne diyordu büyük usta Tanya'nın ağzından:

"kardeşler üzülmeyin gün yığıtlık gündür."

Sohuk aldırmanın faşistlere Yakın, yıkan, öldürün..."

Taner Yıldız'ın 'Kedi' Açıklamasının Ardından Birleşmiş Milletler 'Türkiye'nin Cezai Ehliyetinin Kaldırılması' Gündemiyle Toplandı
Zaytung

twitter kullanıcıları hükümetin twitt yasağının da gezi parkını açıp kapatma rekorunu geçmesinden endişeli..

SERMAYENİN BÜYÜK PROJELERİ YALAN İŞÇİLER ÖLMÜYE DEVAM EDİYOR

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin Mart ayı iş cinayetleri raporunda en az 112 emekçinin yaşamını yitirdiği dile getirildi. İnşaat, metal, ticaret, büro, eğitim ve tarım sektörlerinde yaşandığı belirtilen cinayetlerle birlikte meclis tarafından ortaya konulan önceki aylara ait rakamlarla birlikte, yılın ilk üç ayı içerisinde yaşamalarını yitiren toplam işçi sayısı 276.

İşte bu rapor her şeyi tüm gerçekçiliği ile ortaya koyuyor. Bugün seçim tartışmaları süre dursun, maden işçileri grizu felaketinde, inşaat işçileri tehlikeli çalışma koşullarında, mevsimlik işçilerin göçlerinde yaşadıkları ve sağlıksız yaşam koşulları, tersanelerde kum torbası kullanılmak yerine işçilerin "kullanılması" sonucu her yıl binlerce işçi burjuvazinin kar hırsı yüzünden ölüyor. Nisan ayına yeni girmemize rağmen, seçim mitinglerinde konuşulan büyük projeler konuşulmaya dursun, bu projeler işçilerin kanı ve canı üzerinden yükseliyor. Bundan bahsedilmiyor. Söz edilmiyor. 3. köprü için yapılan çalışmalarda 3 işçi göçük altında kaldı belki dahası da olacak, ama bundan ayakta kutularına milyonları dolduranlara ne, onlar milyonlarına bakmaya devam ediyorlar.

Göstermelik bir baret, göstermelik bir iskele, grizu patlamalarını ölçen göstermelik cihazlar... Bunlar neyi engelleyebilir?

Burjuvazinin tamamı iş yerlerinde işçi güvenliği değil, iş güvenliğini önemsiyor. Belirlenen zamanda belirlenen işin olması için kaç işçinin öldüğü, yaralandığı ya da sakat kaldığı onlar için önemli değil. Ya işçi güvenliği? Burjuvazi buna şöyle bir çözüm bulmuş durumda; işçilerin sağlığı ve güvenliği göstermelik güvenlik belgeleri ile geçiştiriliyor. Bu düzenin devamı için büyük sermayedar-

lar kararından daha önemli hiçbir şey görmez. Ve bunun içinde sadece göstermelik sağlık ve güvenlik belgelerinden bahseder. Göstermelik bir baret, göstermelik bir iskele, grizu patlamalarını ölçen göstermelik cihazlar... Bunlar neyi engelleyebilir? Sermaye için her şey, bir zarar hesabıdır. Dışarıda milyonlarca işsiz varken, göstermelik güvenlik önlemleri, yeni işçi almaktan daha ucuzdur. O zaman

buna gerek yoktur. Dinci gerici hükümet öyle bir anlayışa sahip ki, Zekeriyaköy'de Pamir aranırken "3. köprü için eylem yapacaklar, bu bahaneyle keşif yapıyorlar" diyen bir zihniyet onlarınki. Hangi sandık bu gerçeği değiştirecek? Hangi belediye başkanı, insana değer vermeyen bu düzeni değiştirecek? Tarihin derinliklerinden gelen sese kulak verin; bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır.

BİRLİKTE KAZANACAĞIZ!

Merhaba arkadaşlar ben de bir işçiyim. Elma Bahçesi denen bölgede çalışıyorum. Greif'i destekliyorum ve buranın direnişi, birlikteliği benim için çok güzel bir örnek. Buradaki arkadaşlar bir aile olmuşlar, buradaki dayanışma güzel bir birliktelik oluşturmuştur.

Hafta içi çalıştığım, maalesef hafta sonu işçilerin yanında olabiliyorum. Onların yanında kalıyor ve birlikte sabahlıyoruz. Bence her işçi bu işgalde mutlaka yer almalı ve deneyim elde etmeli. ki biz işçilerin asıl işi de bu kapitalizme karşı mücadele etmek.

İşçileri haksızlığa, sömürüye karşı bu birlikteliğindeki amaç, sisteme ve kapitalizme karşı bizlerin köle biçimde robot gibi kullanamayacağını ifade etmektir. Biz daha iyi bir çalışma koşullarına sahip olmak için mücadele ediyoruz. Bir işçi arkadaşla sohbet ediyorum ve böyle bir birliktelik görmediğini söylüyor. Haklarımızın geri alınması ve evimize bir tas eklemek götürmek içinde mücadele edildiğini söylüyor. Direnişe sonuna kadar devam edeceğini belirtiyor.

GREV, İŞGAL, DİRENİŞ ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK

Ben bu kararlı mücadeleyi destekliyorum. Direnişte işçilerin kararlı görünmeleri kapitalizmin nasıl çaresiz kaldığını ve işçilere bir şey veremediğini gösteriyor. Her yola başvurup grev kırcılık vs. denemeleri ise bunun bir diğer göstergesi. Biz işçiler her türlü baskıya karşı haklarımızı alacağımızı belirtiyoruz, işçilerin gerek basın açıklamaları, yürüyüşlerini asla durdurmamalarını ifade ediyorum. Tüm fabrikalardan bu direnişe destek olunmalı çünkü, kapitalizmin insanlığı sömürmesi elbet bir

gün son bulacak ve son bulması içinde grevler, işgaller bu süreci hızlandıracaktır. İşçi için çalışma koşulları daha iyi olacak, kapitalizme kaşı kazanıp tüm işçi sınıfı için onurlu bir gelecek yaratmak elimizde.

Ve daha insanca yaşamak için, işçi sınıfının böyle bir eylemi tarihe geçecektir. Greif işçileri zafere kadar daima diyerek, burada her bir işçi için gurur ve mutluluk veriyorlar. Bende GEB'li bir işçi olarak sürekli yanlarında olacağım ve birlikte kazanacağız!

SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ YAŞASIN SINIF DAYANIŞMASI

GEB'li Bir İşçi

Kızıldere'de Ölümsüzleşenler Ankara'da Anıldı

Devrimci Öğrenci Birliği, Mahir Çayan'ın mezarı başında Kızıldere anması gerçekleştirdi.

31 Mart günü saat 13.00'da, Karşıyaka Mezarlığı 2 No'lu Kapı önünde toplanan DÖB, "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla Mahir Çayan'ın mezarı başına geldi.

DÖB adına yapılan konuşmada, Kızıldere'de, devrim tarihimizin en önemli günlerinden 30 Mart'ta bir destanın yazıldığını, devrimci dayanışmanın, cesaretin en büyük örneklerinin verildiği ve bu mücadelenin bugün hala sokaklarda sürdüğü vurgulandı.

Saygı duruşu ve şiirlerin okunmasının ardından DÖB'lüler, yoldaşlarının yanına, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın yanına,

"Deniz İsyân Devrim", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına" sloganlarıyla yürüdüler.

Burada da saygı duruşu, konuşmalar ve okunan şiirlerin ardından,

DÖB'lüler "Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor" sloganlarıyla anmalarını sona erdirdiler.

Ankara / Devrimci Öğrenci Birliği

Tekirdağ'da Taksim'e Çağrı

6 Nisan

1 Mayıs çalışmamız tüm hızıyla sürerken baskılar ve engellemelerle karşılaşılıyor. Marmara Ereğlisi'nde yazılama yaptıktan sonra olay yerinden ayrılırken sivil polislerce önümüz kesildi ve saat 04.00'da alıkonduk. Saat 06.00'da ise serbest bırakıldık.

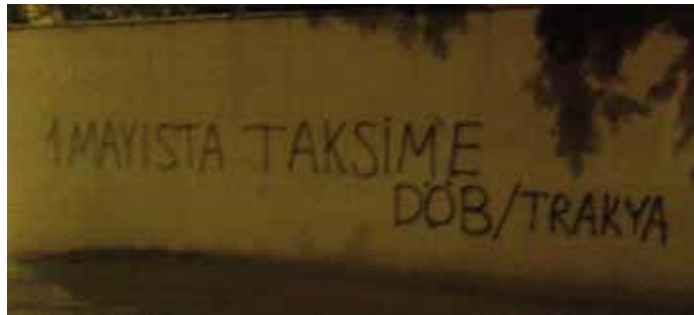

Alıkonduğumuzda "Trakya DÖB örgütünü hanginiz kurdu, üyeleri kim, kimle görüşüyorsunuz" gibi sorular soruldu. Yıldırımak ve baskı altına almak isteyenler elleri boş döndü. Göz altına alınanlara "cezaî işlem" yapıldıktan ve 90'ar TL para cezası kesildikten sonra serbest bırakıldık. Trakya DÖB hakkında ise soruşturma başlatıldı.

Sonrasın da ise Tekirdağ'da 3 ev basılmış ve TMS polislere usulsüz biçimde evde arama yapmış ve ev sahipleriyle konuşan polisler devrimci öğrencileri karşı baskı kurmaya çalışmıştır. Ama baskılar mücadelemizi engelleyemeyecek.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ !!!

Trakya/DÖB

Tekirdağ'da Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) 1 Mayıs'ta Taksim'de olmak için Tekirdağ halkına çağrılar yapan yazılamalar yaptılar.

"1 Mayıs'ta Taksim'e" yazan yazılamalarının polis tarafından karalandığına tanık olan DÖB'lü öğrenciler, bu sırada polislerin silahlarla da güvenlik önlemi aldığını gördüler.

Facebook sayfalarında "Duvarlardaki CHP yazıları, 'Çare Sarıgül' yazılarını silmiyorlar da '1 Mayıs'ta Taksim'e' yazılınca azgın köpekler gibi yazılamalara saldırıyorlar" diyen Trakyalı DÖB'lüler, "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın Devrim" diyerek herkesi bu 1 Mayıs'ta Taksim'de olmaya davet ettiler.

yerel seçimlerin ardından kedi lobisi

"hırsızlık sanatının ustalığı dönemindeyiz" açıklaması yaptı.

Biz De Sokakta Hallederiz

Ankara'da ilginç günler yaşıyoruz. Dün akşam saatlerinde havada eylem kokusu vardı. Ne Kızılay'daki sivil polisler normaldi, ne de Kızılay'da dolaşan insanlar. Normal de neyse artık.

Saat sekiz sularında Başbakanlık - Meclis hattından değişik bir gözlem: Meclis - Başbakanlık hattında görülebilen yediye yakın TOMA, hepsi savunma pozisyonunda inlerinde bekliyor, inlerine girileceğinden korkuyorlar demek ki. Birkaç saat sonra gezi sürecinde "Turgut Uyar'ın Askerleriyiz" sloganıyla saflarda yer alan kitle "Durma kendini hatırlat/Durma göğe bakalım" dizelerini fısıldayarak göğe bakmaya başladı. Duyulan ses yine helikopter sesiydi, eylem kendini hatırlatıyor, insanlar göğe bakarak eylem alanını kestirmeye çalışıyor.

Mithatpaşa Caddesi'nde gecenin onunda yoğun bir trafik hali, Sıhhiye yönünden, Başkent'in Başkent kadar çirkin binalarına çarpan ve yoğunlaşan, bir ses geliyor. O yöne yöneliyoruz... Kitle caddeyi kapattı kapatacak... Arkada bir bina YSK... Slogan karışıklığı, renk ve sembol karışıklığı... Sandığa giden ama devlete güvenini yitirmeye başlayan yaşlısı genci bir kitle...

İnsanın aklına Gezi sürecinin gelmesi çok normal, yüzler çok tanıdık ama Gezi bir şeyleri öğretmiş, kararlılıktan bu okunuyor. CHP'den hiçbir

Güne damgasını vuran sözse orada bekleyen gençlerden geliyor "onlar burada halledemezse biz de sokakta hallederiz".

nediyor. Eylem haberleri geliyor, oyların toplandığı yerlerde Seyranbağları'nda kitle sokağa çıkmış, Yenimahalle'de insanlar oyların bulunduğu binayı koruyor, Kalaba'da durum farklı değil... Twitter'dan bir alıntı aklıma geliyor: "Halk demokrasiyi devletten koruyor." Gece yarısına doğru CHP'den üç beş vekil geliyor. Kitle vekillerin etrafını sarmış hesap sorarcasına soru soruyor.

Vekillerin tek derdi, "yolu açın"; kitle cevap veriyor, "biz kapamıyoruz bak polis kapıyor yolu". Hüseyin Aygün'e ardi ardına sorular soruluyor, ve-

Binlerce insan sandık başlarında direniyor; ellerinde bir tek oy pusulaları vardı, şimdi göz göre göre o da alınıyor ellerinden ve direniyorlar. Zaman elitistlik zamanı değil; dayanışma zamanı. Bir kaç yerde polisle burun buruna bekleyiş sürüyor, tutanakları kaydetmek için sabahlayacak insanlar var. Sessiz kalmayalım, bir parça su, yemek götürülmeli ne var? CHP genel merkezinde olsa bile, faşistler yok bugün orada, senin üniversiteden sıra arkadaşım, mahalleden komşun orada; direniştir bu. Politik olarak doğru bul, yanlış bul; ama gün "Boşuna uğraşıyorlar" deyip kenara çekilme günü değil, dayanışma günü. Ben böyle yapacağım, dostlarıma tavsiyemdir..."

Kitlelerin seçim umutları gittikçe yok oluyor, sandıktan beklenti gittikçe "sıfırlanıyor"... Çareyi sokakta gören kitle durmuyor, iniyor sokağa. CHP bütün sol söylemine rağmen bu kitleyi tutamayacağını farkında, Mansur Yavaş çok korkuyor eylemlerin değişip dönüşmesinden, "itidal" çağrılarını yapıyor.

Kitlelerin sokağa çıkmasına sebep olmak bu azıtlı faşist için korkulu bir rüya olsa gerek, hele ki "Mansur Yavaş Kurtuluşu Kadar Savaş" sloganını duyduysa bu tetikçi, "nasıl bir ateş topuyla imtihan ediliyorum" diye seçim bürosundaki mescide sığınmıştır muhtemelen. Mottosu "Yavaş Gardaşım Yavaş" ama kitle hiç de yavaş değil. Seçim günü biri twitterda "bu seçim sandıklarından da iyi barikat olur" demişti. Unutmayalım o halde, bugün sandıklara sahip çıkan herkesi barikatlara sahip çıkmaya çağıracağız.

Güne damgasını vuran sözse orada bekleyen gençlerden geliyor "onlar burada halledemezse biz de sokakta hallederiz".

Ankara'dan Bir DÖB'lü

yetkilinin olmayışı dikkatlerden kaçmıyor. "Berkin Elvan Mücadeleye Devam", "Hükümet İstifa Halk İktidara", "YSK Korkma Halk Burada" kulakta kalıcı olan sloganlar. Kendiliğinden gelişen bir eylem ve devletin denetlenemeyen kurumlarından birine yönelen bir kitle... İleri yanları görmek ve geliştirmek görevimiz, olunması gereken yer sokaktaki kitlenin yanı...

Devlet ve kolluk kuvvetleri tedirgin. YSK binasını sivil polisler, yokmuş gibi yaparak korumaya çalışıyor, çaktırmadan. Bina ışıkları kapamış, deve kuşu gibi kendini gizlediğini zan-

rebildiği tek cevap "düzgün sayılırsa alırsız gibi". Düzgün sayılır mı? Yakınlık, yok olan pusulaları var, durum ne olacak? Cevap yok... Twitteri takip edin deyip geçiyor.

Gece yarısına doğru sloganların rengi değişmeye başlıyor "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Katillerden Hesabı Halk Soracak", "Kurtuluş Yok Tek Başına" Bakın bu yazı yazılırken sosyal medyada dönmeye başlamış bir yorum: "Boycotçuyum, bir kenarda dursun. Ama Ankaralıları bir sözüm var, dinleyin beni; dün ve bugün yaşananlara iyi bakın. Elitist bir tavırla değil, sadece dayanışma duygusuyla.

1 Mayıs Kahvaltısı

Mücadele Birliği platformunun Gazi mahallesindeki 1 Mayıs kahvaltısı çağrısı üzerine belirlenen saatte bende katıldım. Kahvaltı sıcak sohbetlerle başladı. Bu 1 Mayıs'ta da her yıl olduğumuz gibi Taksim'de olacağımızı ama ona hazırlanırken yaşadığımız, Haziran Halk Ayaklanmasının sürmekte olduğunu ve yeni ayaklanmalar için yeni bir bahanenin 1 Mayıs olabileceğini belirttik. Hatta seçimler sonrası gelişmelerin daha da hızlanabileceğinden bahsettik.

Bu 1 Mayıs'a ayaklanma deneyimini yaşamış işçi ve emekçiler olarak gireceğimizi söyledik. Bundan sonra her eyleme yeni bir

ayaklanmanın başlangıcı olabileceği düşüncesiyle hazırlanmak gerektiğini söyledik. Bu ayaklanmaya gerçek ciddiyetle yaklaşan tek yapı olarak, kitlelere kendi hükümetimizi kurmak gerektiği çağrısında bulunduk ve bunun bildirimlerimizi, yayınlarmızı, yani politikalarımızı herkese ulaştırmak için ev ev dolaşmak gerektiğinden bahsettik. Madem ki en ileri politikalara sahibiz o zaman söylediklerimizi yapma zamanıdır dedik. Daha sonrasında ajitasyon ve propaganda üzerine sohbet ederek toplantıyı sonlandırdık.

Gazi'den Bir Geb II

Umut Güneş

NEDEN BOYKOT ETTİK

İşte o gün geliyor! Tüm dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve zafer günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Tüm dünyada olduğu gibi bizlerde sokağa çıkacak, Taksim'in yolunu tutacak ve görkemli bir günü (belki de günleri) yaşamak için harekete geçeceğiz. Hatıralarımız hala taze. 31 Mayıs'tan bu yana her Taksim'e çıktığımızda zihnimizde canlanan barikatlar, hep istenilen birliktelik ve dayanışma duygusu ve kuracağımız yeni dünyanın küçük bir örneği olan Taksim komünü! O günleri istemekte her genç, kadın ya da çalışan haklıdır. Çünkü orada bizlerin, işçilerin, emekçilerin iktidarı vardı ve nasılda köklü sorunlara bir anda çözümler bulmuş ve burjuvazinin yalanlarını ortaya koymuştuk. Korkularımızı yıkıp, birlikteliğimizin gücünü, sokağın gücünü gördük. Hala 31 Mayıs'ın anıları günlük yaşantımıza ve siyasetimize yön veriyor. Çünkü 31 Mayıs ayaklanması en köklü sorunların zor yoluyla çözülebileceğinin (tarih birçok kez göstermesine rağmen) bir kanıtı daha gösterdi. Ve biz gençler; öğrenciler, işçi gençler, kadınlar, işçiler olarak sokağın devrimci değiştirici yolunu tek gerçek ve güvenilir yol olduğunu ifade ediyoruz. (Hatta seçimler sonucunda hükümette olan, muhalefette olan ya da seçimlere bel bağlayan reformistler de dahil, oylarını dahi sokakta korumaya çalışarak sandığın ne kadar hileli, güvenilmez olduğunu bir kez daha ifade etmiştir. Üstelik bu durum merkezlerin tek gerçek sonucudur.) Hatıralar güzeldir, özellikle devrimci dönemlerin anıları ama biz Marksist- Leninistiz ve hatıraların mest ediciliği ile değil gerçeklerin yol göstericiliğinde hareket ederiz. Ve gerçek şu ki; 1 Mayıs burjuvazi için bir ayaklanma provası olacak. Bütün bir yılda kazandığı tüm tecrübelerini kullanacak. Sokak savaşlarında etkin olabilmeyen tüm yollarını deneyecek. En nihayetinde devrim sadece hayallerde kalabilsin (o da acı olaylarla anılsın diye) ve bir daha cüret edilmesin diye, tüm ayaklanmacıların yenilmesi için uğraşacaktır.

Bir defa belirlemeyi böyle yaptıktan sonra, bizlerin görev ve sorumlulukları da ortaya çıkmış oluyor. O zaman en başta savaşacak ordumuzu toplamalıyız. Ki bir yıldır, ayaklanma koşullarında okullarında, mahallelerinde bizzat savaşın içinde eğitimlemler. Devrimin en kararlı ve coşkulu ordusu işçilerden, özellikle de genç işçilerden oluşacaktır. Burjuvazinin sinir uçlarında (sanayi alanları, üretim merkezleri) kriz yaratacak olan onlardır. Genç işçileri sokaklara dökmeli ve en büyük inisiyatifle mücadeleye yönlendirmeliyiz.

Ve öğrenci gençlik; her zaman fedakar ve cüretli mücadelenin neferi olan bu kesim 1 Mayıs günü ve sonrasında en güvenilir güçlerdendir. Burjuvazi 1 Mayıs'ı resmi tatil yaparak bu hareketli kesimin sürekli sokağa çıkmasının da önünü açmış oldu. Bu avantajı değerlendirmek gerek.

Üstelik tüm 1 Mayıs alanlarında gözler Taksim'e çevrilmeli ve orası devletle çatışmaya girdiğinde, cepheyi genişletmek de diğer bölgelerde yer alan yoldaşlarımızın görevidir.

Bu nedenle ayaklanma günlerinden bu yana savaş sahamızı (Taksim ve tüm merkezler, mahalleler) bir komutanın savaş sahasını incelemesi gibi incelemek ve bütün bir yılın değerlendirmesine göre yeni yöntemler, taktikler geliştirmek durumundayız. Çünkü sonucu belirleyecek olan sokakta vereceğimiz mücadele ise hazırlığımızı da ona göre yapmak zorundayız.

Burjuvazi belli merkezleri elinde tutarak, kendi kurduğu barikatların arasında savunmada olacaktır. Ki siyasal açıdan da burjuvazi savunma durumundadır. Onu yıkmak ve devirmek için en cüretli biçimde saldırmak gerekir. Bu politika bizi zafere götürecektir. Gençlik yaratıcı ve cesur girişimleriyle burada öncü konumundadır.

Artık tüm sözler içeriğin gerisinde kalmakta ve pratik en öne geçmiştir. Şimdiden örgütlenmek ve cesaretle saldırmak için harekete geçmeliyiz. Zincirleri kırıp özgürlük bayrağını dalgalandırdığımızda tüm dünya işçi sınıfının kalbiyle ve bilinciyle bizimle olduğunu, onların da devrimin özgürleştirici yolunu izleyeceğini unutmayalım. Zafere Kadar Devrim!

13 Mart'tan Gezi'ye Mart İsyandır!

Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar 13 Mart 1982'de faşist devletin idam ettiği üç komünist işçi... İdam edilerek düşünceleri, sınıfsız sömürsüz bir dünya kurma düşleri yok edilmeye çalışılmıştı. Fakat bugün milyonlar onların düşleriyle sokaklara akıyor. Ayaklanıyor, devrime olan inancını haykırıyor. Mart ayı ise bir isyan ayı.

Sarıgazi Ayaşığı Ekin Sanat Merkezi, 13 Mart Savaşçıları olarak anılan Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'ı anmak, üç komünist işçinin verdiği işçi sınıfı mücadelesini anlatmak için bir etkinlik düzenledi. Bu etkinlikte aynı zamanda 13 Mart savaşçılarının mücadelesi ile Gezi Ayaklanması sürecinde milyonların da sokaklara çıktığı, şehir şehir çatıştığı özgür bir dünya düşününün bağı kuruldu.

29 Mart Cumartesi günü Kızıldere Köy Derneği'nde düzenlenen etkinlikte 13 Mart Savaşçıları'nın verdiği devrim mücadelesi ve günümüzde insanların tekrar "Hükümet İstifa, İktidar Halka" sloganıyla sokaklara çıkması üzerine kısa bir giriş konuşması yapıldı.

Sarıgazi Ekin Sanat Merkezi emekçileri müzik dinletisi öncesi kısa bir şiir dinletisi sundular. Emeğe Ezgi ise 13 Mart Savaşçıları için yazılmış olan Kom-somol Marşı ile başladıkları müzik dinletisini Gezi Ayaklanması sürecinde besteledikleri Milyonlar parçası ile bitirdi.

Ardından şiirler ve sinevizyonla harmanlanan, Sarıgazi gençlerinin hazırladığı 13 Mart Savaşçıları'nın yaşamı ve mücadelesini anlatan oyun sahneye geldi. 13 Mart Savaşçıları'nın yaşamlarından ve dava süreçlerinden onların yansıtıldığı oyun sırasında duygulu anlar yaşanırken, sık sık devrim, mücadele ve 13 Mart savaşçıları'nın anıldığı sloganlar atıldı.

Oyunun yine bir sinevizyon gösterimi ve şiirlerle Gezi Ayaklanması sürecine bağlanması ise izleyenlerin beğenisini kazandı.

Etkinlik izleyenlerin "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarıyla sona erdi.

Greif İşçileri Dayanışma Etkinliği

Greif işçileri ve Greif İşçileriyle Dayanışma Komitesi Hadımköy'de 6 Nisan Pazar günü Dayanışma Etkinliği düzenledi. İşçilerin hazırlayıp sundukları programa Sultanbeyli fabrikası işçileri de gelerek desteklerini sundu. Greif işçileri bir kez daha "Mücadeleye Devam" kararını ilan etti.

Greif işçileri 6 Nisan Pazar günü Hadımköy fabrikasında Greif İşçileriyle Dayanışma Komitesi'yle bir Dayanışma Etkinliği düzenledi. Greif işçileri yine fabrika yemekhanesinde etkinlik için sahneyi hazırladı. Ses düzenini ayarladı. Hazırlıklarını tamamladı. Etkinliğin başlayacağı 14.00'e doğru emek dostları da fabrikaya gelmeye başladılar. Yine fabrika önünde bekleyen Greif işçileri ziyaretçilerini sloganlarla alkışlarla karşıladı. Greif İşçileriyle Dayanışma sloganlarıyla fabrika önüne geldi. Komite adına Eğitim Sen üyesi Levent Dölek, Greif işçilerinin 10 Şubat'tan bugüne kadar fabrikayı taşeron köleliğine karşı bir kale haline getirdiklerini komite olarak Greif işçilerinin bu mücadelesini sahiplendiklerini ve kendi mücadeleleri olarak gördüklerini ifade etti. Greif işçileriyle dayanışmak amacıyla çeşitli eylemler de gerçekleştirildiklerini belirten Dölek, Cuma günü Kabataş SGK önündeki eyleminde bu amaçla yapıldığını söyledi.

Greif işçileriyle dayanışmak için Punto Deri işçileri de arkadaşlarıyla bir mesaj gönderdi. Punto Deri işçisi Ramazan Aygün, Greif işçilerinin taşeron çalışma sistemine karşı verdikleri kararlı mücadeleyi kazanacaklarına inandıklarını belirtti. Punto Deri işçileri olarak 250 gündür, patronların zulmüne, oyunlarına karşı direndiklerini, işyerinin önünü terk etmediklerini, sonunda Punto patronunun görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldığını belirtti. Aygün, işçilerin kararlı tutumları, bir-

likte davranmaları halinde hiçbir gücün karşılığında duramayacağını Greif işçilerinin de verdikleri kararlı mücadeleyi zaferle sonuçlandıracağını söyledi.

Greif işçi temsilcisi Ferhat Alsaç da bir teşekkür konuşması yaparak işçileri etkinlik salonuna davet etti.

Etkinlikte sunumuna şiirlerle başlayarak "hoş geldiniz" diyen Greif işçileri "Taşeron çalışma sistemine, kölece çalışma koşullarına karşı Greif işçileri olarak başlattığımız mücadelede, sermaye sahiplerinin işbirlikçileri olan sendika ağalarına ve içimizdeki ihanetçilere karşı yürüttüğümüz mücadelede yanımızda olduğunuz için onur duyuyoruz, gurur duyuyoruz" diyerek okudukları şiirlerin ardından sahneye Pınar Aydınlar'ı davet etti. Pınar Aydınlar'ın Greif işçilerinin onurlu mücadelesini selamlayarak, 3. Boğaz Köprüsü inşaatında ölen işçileri anarak şarkılarını onlar için söyledi. Aydınlar, yaklaşan 1 Mayıs'ı hatırlatarak yine Taksim'de olma çağrısı yaptı. Aydınlar'ın söylediği ezgilere, marşlara eşlik edildi. Sloganlarla mücadeleye devam kararlılığı dile getirildi.

Etkinliğe, Greif Sultanbeyli fabrikası işçileri "Yılgınlık Yok Direniş Var" pankartıyla geldiler ve sahneye davet edildiler. Greif Sultanbeyli işçileri, Hadımköy'de mücadele eden ar-

kadaşlarının yanında olduklarını, kölece çalışma koşullarına ve taşeron çalışma sistemine karşı kendilerinin de mücadele ettiklerini belirten kısa bir konuşma yaptılar.

BDSP'li işçiler sahne olarak Greif işçileri için yazdıkları ve uyarladıkları şiirleri ve şarkıları sundular. Ardından Greif işçisi Hüseyin Güvenç, Ankara ve İzmir'den gönderilen selamları ileterek, bir çok yerde Greif işçileriyle dayanışmak için eylemler yapıldığını belirtti.

Ekinlik Greif işçilerinin yazıp oynadıkları tiyatroyla devam etti. Birgün önce Gezi Sanatı ziyaretinde Kemal Oruç tarafından yapılan yaratıcı drama çalışması sonuç vermiş, işçiler kendi oyunlarını kendileri yazıp kendileri oynadılar.

Etkinlikte Greif işçilerinin mücadelesini selamlayan Emekçi Kadınlar, Alnteri, Uid-Der, DİP tarafından gönderilen mesajların okunmasının ardından Greif işçileri Emel ve Yunus sahneye geldi. Söyledikleri parçalarla Greif işçileri ve desteğe gelenler halaya başladı.

Etkinlik sunumunu yapan Greif işçileri emek dostlarına teşekkür ederek başlattıkları mücadeleyi büyütme ve yayma çağrısı yaparak ve 11 Nisan'da Kadıköy'de Dayanışma Gecesi yapılacağını duyurdu. Etkinlik halaylar çekilerek bitirildi.

Greif'ten Luna'ya Mücadele Sürüyor

İzmir'de yeni oluşturulan Greif İşçileriyle Dayanışma Platformu olarak Luna işçilerine ziyaret gerçekleştirildi.

30 günü aşkın bir süredir direnişte olan Luna işçilerinin yanına 28 Mart günü bir ziyaret gerçekleştirildi. Platform adına konuşan bir kişi, Greif'ten Luna'ya mücadele sürüyor, diyerek desteklerini açıkladı. Greif işçilerine destek olmak amacıyla oluşturulan platforma Luna işçileri de davet edildi. "Yaşasın Sınıf Dayanışması!" sloganı haykırıldı.

Luna işçileri, bir ayı aşkın bir süredir eylemde olduklarını, sendikalı oldukları için işten atıldıklarını söylediler.

Patronun iş akitlerini hırsızlık suçlaması ile fesh ettiğini, buna karşılık hukuki anlamda da mücadele ettiklerini aktardılar. Patrona karşı açtıkları davanın celplerinin bugün fabrikaya ulaştığını bildirdiler. 6 ayı aşkın süredir çalışanların işlerine geri dönmek, 6 aydan az çalışanların ise tazminatlı işten çıkış talep ettiklerini söylediler.

İşçiler, mücadelelerini kazanana kadar devam ettireceklerini, ağır birliği etmişcesine hepsi ayrı ayrı dile getirdi.

Mücadele Birliği- İzmir

Greif İşçileri ile Dayanışma Paneli

İzmir Greif İşçileri ile Dayanışma Platformu, Greif işçileriyle dayanışma için panel düzenledi.

Panelde pek çok sendika yöneticisinin ve temsilcisinin de katıldığı izlendi. Panelde katılan Greif işçileri mücadele süreçlerini ve gelişmeleri aktardılar.

"TİS talepleri için patrona, taşerona ve sendikal bürokrasiye karşı" fabrikalarını işgal eden Greif işçileri, "sürünerek yaşamaktansa dik durarak ölmeyi tercih ediyoruz" diyerek mücadelede sınırları göze aldıklarını anlattılar.

DİSK'in süreç boyunca onlara destek olmaktan çok engel olduğunu ve işi insiyatif dışında insiyatif tanımadıkları için bu muameleyle karşılaştıklarını söylediler. DİSK'in tutumunun düşmanca olduğunu ama yine de sendikaya ihtiyaç duyduklarını, bunun çelişki olduğunu

anlattılar. Hep birlikte işgal sürecinde kitaplar okuduklarını ve eğitim çalışmalarını yaptıklarını, çok şey öğrendiklerini vurguladılar. Eyleme başladıkları günden bu güne bütün işçi eylemlerine ve toplumsal eylemlere destek verdiklerini açıkladılar.

İzmir ÇHD katılımcısı da esnek çalışmanın 4688 Sendikalar yasasıyla birlikte taşeronlaşmanın, esnek çalışmanın yasalastığına vurgu yaptı. Etkinlik sloganlarla ve işçilerin hazırladığı video gösterisiyle sona erdi.

Greif İşçileri Boğaz Köprüsünde

Greif işçileri, işgal eylemlerinin 53. gününde seslerini duyurmak için Boğaziçi Köprüsünü trafiğe kapatarak eylem yaptı.

Sabah saat 10.00 civarında çoğunluğu kadınlardan oluşan DİSK önlüklerini giymiş 13 işçi, Boğaz Köprüsünde "Greif'te Direniş Kazanacak! Patron Sendika İşbirliğine Son!" pankartı açtı. Burada basın açıklaması okuyan işçilere polis saldırdı. Polisin tartaklamaya başladığı işçiler "Direne Direne Kazanacağız!", "Kahrolsun Sendika Ağaları!" sloganları atarak Anadolu Yakası'na doğru yürümeye çalıştılar. Polisler yaşa-

nan arbedede bir kadın işçi fenalaştı, işçiler zorla karakola götürüldüler.

Gözetimden alınan 13 işçi, götürüldükleri Boğaziçi Köprüleri Koruma Müdürlüğü'nde kimlik kontrollerinin ardından serbest bırakıldılar.

Greif İşçileri SGK Önünde

Greif Direnişiyile Dayanışma Komitesi İstanbul SGK İl Müdürlüğü önüne yürüyüş yaptı. 4 Nisan günü Kabataş Tramvay durağında bir araya gelen dayanışma komitesi "Greif İşçileri Yalnız Değildir" pankartı açıp, caddenin bir şeridini trafiğe kapatarak Fındıklı'da bulunan SGK İstanbul İl Müdürlüğü önüne yürüdüler.

Yürüyüşte sık sık "İşgal Grev Direniş", "Greif İşçisi Yalnız Değildir", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atıldı.

"Onların İstedığı

Sendikacı Tipi Olamadım"

DİSK Tekstil Sendikası Esenyurt Bölge temsilcisi Engin Yılgin, sendika tarafından işten çıkarılışını İnsan Hakları Derneği'nde yaptığı basın açıklamasıyla anlattı; DİSK Tekstil Sendikasında "onların istedikleri gibi" çalışma yürütmediği için işten çıkarıldığını belirtti.

Engin Yılgin; "Greif işgali başladığı ilk günden itibaren tercihim işçi sınıfının haklı ve onurlu davasından yana yaptım. Greif işgalinin her aşamasında aktif görevler aldım, almaya devam ediyorum. Bunun için sendika yönetimi ile aram açıldı. Çünkü ben onların istediği bir sendika çalışanı gibi hareket etmedim. Onların istediği çalışan tipi onların emrinde sınıfın davasına sırt dönmeyi bilen yeri geldiğinde ihanetçi

tutumlar sergilemekten çekinmeyen bir çalışan olmaktır. İstedikleri gibi bir çalışan olmayı reddettim. Onurlu Greif direnişinden yana sınıfımın haklı davasından yana tercihim yaptım. DİSK Tekstil yönetimi Greif direnişi karşısında açıktan ihanetçi bir tutum sergilemiştir. Greif fabrika komitesi bu tutuma haklı olarak tavır almıştır. DİSK Tekstil yönetimi bu tavırlardan dersler çıkarıp hatasını telafi etmek yerine ihanetçi tutumlarını derinleştirmiştir. Bu tutumlar ne benim için ne de sınıftan yana olan her hangi bir kişi için kabul edilemez tutumlardır." dedi.

Greif direnişi onurlu işçi ve emekçilerin özverili çabaları ile kazanacaktır, diyen Engin Yılgin destek çağrısı yaparak açıklamayı sonlandırdı.

Anadolu Adliyesi'nde Yemek Boykotu Sonuç Verdi

Anadolu Adalet Sarayı'nda çalışan yargı emekçilerinin, yemek şirketinin, abonman sistemine geçiş dayatması karşısında 17 Mart tarihinde başlatılmış oldukları yemek boykotu sonuç verdi. Abonman sistemi öncesinde yemek yenilen her gün için 3,50 TL ödenirken, abonman sistemi ile yemek fiyatı aynı kalmakla birlikte yemek yenilsin veya yenilmesin her iş günü için 3,50 TL ödeme yapılması gündeme gelmişti.

Kısa bir süre önce yol ücreti karşılığı olarak ödenen 150 TL'lik akbil ödeneğinin yarı yarıya düşürülmesi ile gelir kaybına uğrayan yargı emekçileri, aylık yemek ücretinin artışı anlamına gelen abonman sistemine karşı yüzde yüze varan bir katılımıyla yemek boykotu gerçekleştirdiler. 7 iş günü sürdürülen boykot, Büro Emekçileri Sendikası(BES), Türk Büro Sen ve Büro Memur Sen'in ayrı ayrı yaptıkları çağrılar sonucunda gerçekleşti. Her üç sendikadan işyeri temsilcileri ve yöneticilerinin çalışmaları sonucunda günlük yaklaşık 2.200 kişinin yemek yediği yemekhanede yemek yi-

yenlerin sayısı 40-50 civarında kaldı. Boykot etkili olurken, üç sendikadan temsilcilerinin 25 Mart Salı günü idarenin çağrısı ile Başsavcı Vekili ile yaptıkları görüşmenin ardından, yemek şirketi ile de görüşme yapıldı. Yapılan görüşme sonucunda yemek şirketi yeni bir öneri ile geldi ve getirilen öneri sendikalar tarafın-

dan kabul edildi. Buna göre yargı çalışanları abonman sistemine geçmek zorunda olmayacak ve abonman sistemi yine aylık ödeme biçiminde uygulanacak. Abonman sistemine geçecekler için günlük yemek ücreti 3,50 TL'den 3,00 TL'ye düşürülecek, abonman sistemine geçmeyenler ise her gün için 4,50 TL üzerinden 10 günlük ödeme yapacaklar ve bu kişiler 10 günlük yemek hakkını iki ay içerisinde kullanabilecekler.

Yemekhane İşçilerinden Yürüyüş

Bakırköy Ruh Ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde yemekhane ihalesi nedeniyle ücret düşüşü ve hak kaybı yaşamaları gündemde olan yemekhane işçileri, başhekimliğe yürüdü.

31 Mart günü "Dik Dur Eğilme Taşeron Yenilme" sloganları ile hastane içinde yürüyen Dev Sağlık İş Sendikasında örgütlü işçiler başhekimle görüştü. Daha önce randevu isteyen sendikaya yanıt vermeyen başhekim, işçiler bina önüne yürüyünce işçilerle görüşmek zorunda kaldı. Başhekimlik işçilere ücretlerde düşüş ve hak kaybı yaşanmayacağını temin etti.

İşçiler yeniden yürüyüşle yemekhaneye döndü ve bekleyen işçilere başhekimlikle yaptıkları görüşmenin detaylarını anlattı.

CNR EXPO'da Protesto

Goldaş işçileri CNR EXPO Fuar Merkezi'nde yapılan İstanbul Uluslararası Mücevherat, Saat ve Malzemeleri Fuarı Jewelry Show'a giderek ödenmeyen 10 aylık ücretleri ve tazminatları için Goldaş patronlarını protesto ettiler.

Her hafta Pazar günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yaptıkları eylem için 23 Mart Pazar günü toplanan işçiler buradan CNR EXPO Fuar Merkezi'nde gerçekleştirilmekte olan İstanbul Uluslararası Mücevherat, Saat ve Malzemeleri Fuarı Jewelry Show'a giderek eylemlerini orada gerçekleştirdiler. Goldaş patronları Hasan Yalınkaya ve Sedat Yalınkaya'yı protesto ettiler.

"Goldaş'tan Hakkımızı İstiyoruz, Hasan Yalınkaya Sedat Yalınkaya'ya Hakkımızı Yedirmeyiz - Direnen Goldaş

İşçileri" yazılı bir pankart açarak fuarın bulunduğu alana gelen işçiler sloganlarla taleplerini dile getirdiler. Goldaş işçileri yaptıkları basın açıklamasıyla çalışma şartlarına değinerek gaspedilen hakları için direnişte olduklarını Goldaş patronları haklarını verinceye kadar da mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler. Goldaş işçileri yarım saati aşan bir süre oturma eylemi de yaparak fuara gelenlere yaşadıkları hak gaspını anlatarak yine sloganlarla eylemi sonlandırdılar.

Lufthansa'nın En Büyük Grevi Pilotlardan

Almanya tarihinin bu en büyük hava yolu grevi, 5 bin 400 pilotun grevi ile gerçekleşti. Grevde, 3 bin 800 uçuşu iptal edildi, maddi zararın 50 milyon euroyu bulabileceği ifade edildi.

Lufthansa'ya bağlı pilotların bulunduğu Alman pilot sendikası Cockpit, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca geçen hafta 3 gün sürecek grev kararı almıştı.

Lufthansa, pilotların işi erken bırakabilme yaşını 60'a çıkarılamayacağını talep ediyor ancak pilotların bağlı bulunduğu Cockpit buna karşı çıkıyor.

Grev Lufthansa, Lufthansa Cargo ve Germanwings şirketlerini de kapsadığı için, Germanwings şirketinin de 1300 uçuşunun yarısından fazlasını iptal ettiği bildirildi.

Şirket açıklamasında "Art arda üç gün süren bu grev, Lufthansa'nın tarihindeki en büyük grevlerden biri" dedi.

Tarihin bu en büyük pilot grevi 4 Nisan'da sona erdi. Lufthansa sözcüsü Kay Kratky, "Bu grevin sonuçları çok büyük. Zarar iki basamaklı milyon avro olarak değerlendiriliyor."

1 Mayıs'ta Taksim'deyiz

Taksim'de 1 Mayıs tartışmaları başladı. Bu yıl 1 Mayıs için kimsenin aklında 1 Mayıs'tan başka alan yokken, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş ilk açıklamayı yaparak 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanamayacağını söyledi.

İlk açıklamayı yaparak Taksim tartışmalarının önünü kesmek isteyen burjuvazi, yasağa gerekçe olarak "Kent merkezinde olduğu için günlük yaşamını, günlük hayatı olumsuz etkiliyor. Çelenk koyulabilir, açıklama yapılabilir ama çok kalabalık halk kitlelerinin Taksim'e gelmesi günlük hayatı felç ediyor, kent ekonomisini sarsıyor" dedi ve Yenikapı'daki dolgu alanı önerdi.

Açıklamaya ilk cevap DİSK'ten geldi. DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, "1 Mayıs'ın nerede kutlanacağına karar verecek olan sadece ve sadece işçi sınıfıdır. Taksim'i işçiye yasaklayanlara oy yok" dedi.

Çerkezoğlu, "1 Mayıs'ta günlük hayatı felç eden tek güç ise işçiler değil silahlarıyla, TOMA'larıyla, barikatlarıyla şiddet gösterisine girişenler ve bu gösteri için tüm ulaşımı durduranlardır." diyerek Taksim'in 1 Mayıs Alanı olduğunu bir kez daha vurguladı.

2013 1 Mayıs'ında halk Taksim Meydanına girebilmek için her yolu denemişti, ama İşçi Bayramını, Halkların Bayramını Taksim'de 1 Haziran günü kutlamıştı. Bu yıl da 1 Mayıs için halkların, işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin, kadınların Taksim'den başka alternatifini yok.

1 MAYIS'TATAKSİM'DEYİZ

Nakliyat-İş üyesi taşeron PTT işçileri, PTT işletmelerindeki taşeron çalışma sistemine karşı örgütlenmeyi ve mücadele etmeyi sürdürüyor. Sirkeci Merkez Postanesi önünde basın açıklaması yapan işçiler "PTT'de Taşeron Cehennemine Son!" dedi.

Nakliyat-İş Sendikası başta İstanbul olmak üzere PTT işletmelerinde taşeron işçilerin kölece şartlarda çalışmasının son bulması için başlattığı örgütlenme faaliyetini sürdürüyor.

PTT işletmelerinin özelleştirilmesi ve çalışanların farklı iş kollarına ayrılarak taşeron işçi olarak çalışmaya başlaması üzerine taşımıcılık iş koluna dahil olan PTT taşeron işçileri Nakliyat-İş Sendikası'nda örgütlenmeye başladı.

"PTT'de Taşeron Cehennemine Karşı Örgütlü Mücadele Edelim" yazılı pankart açan PTT taşeron işçileri "PTT'de Taşeron Köleliğe Son", "Taşeron Kölesi Olmayaca-

ğız", "İnadına Sendika İnadına DİSK" sloganları attı.

PTT işletmelerinin 2013 Mayıs ayında çıkan Posta Hizmetleri Kanunu ile anonim şirkete dönüştürülmesiyle birlikte 40 bin PTT çalışanının 15 bininin çeşitli taşeronlarda çalışmaya başlatıldı.

PTT işletmelerinde çalışan işçilerin %80-90'ının taşımıcılık iş koluna dahil olduğunu ve sendika olarak birkaç aydır Ankara, İzmir, Adana, Eskişehir, Mersin, Kocaeli, Bursa ve diğer illerde PTT işletmelerinde taşeron köleliğine karşı örgütlenme faaliyeti başlattıklarını belirten Küçükosmanoğlu verilen mücadeleyle İstanbul Kağıthane, Beylikdüzü, Kadıköy (İçerenköy), Ümraniye Motorlu Kurye işyerlerinde yapılan örgütlenme ve eylemler sonucu gaspedilen haklarını geri aldığını hatırlattı.

Basın açıklaması yine Taşeron çalışma sistemini protesto eden sloganlarla bitirildi.

Özgür Güven

Kadrolar ve Önderlik Sorunu

20. yüzyıl zafere ulaşan ve yenilen devrimlerle, dünya savaşlarıyla, tekrar tekrar altüst oluşlarla geçti. Bütün bir yüzyıl boyunca dünyanın koşulları büyük bir hızla değişti; ama bütün yüzyıl boyunca dünyaya damgasını vuran sosyalizm oldu. Bir yüzyıl boyunca ister yenilsin ister zafere erişsin yaşanan toplumsal devrimlerde sürecin merkezinde yer alan motor güç komünist partiler oldu.

Öncü Partilerin Doğuşu

19. yüzyıl proletaryanın en ileri siyasal örgütü olan komünist partilerin doğumuna tanıklık etti. Bir komünist partinin doğuşu için zorunlu olan iki koşul, işçi sınıfının kendisi için bir sınıf düzeyine yükselmesi ve sınıf bilinci 19. yüzyıl ortalarında gerçekleşti. Komünist parti sınıfsal ve teorik temeline ancak bir dönemde kavuştu. Burada komünist partilerin marksizmin işçi sınıfıyla buluşmasının bir ürünü olduğunu söylemek yanlış olmaz. Marx ve Engels kendilerinden önceki bütün bir insanlık birikimini irdelediler, eleştirel aklın süzgecinden geçirecek bilimsel sosyalizmi kurdular. Onların keşfettiği bu bilime göre insanlığın kurtuluşu için yaşam koşullarının değişimi, dünyanın değişimi gerekiyordu. Bu değişimin başına da tarihin en devrimci sınıfı olan proletaryanın geçmesi gerekiyordu. Bilimsel sosyalizmin kurucuları bir yandan toplumsal olayların, sınıf mücadelesinin en ön saflarında yer alırken bir yandan da proletaryanın en ileri sınıf örgütü olarak ilk komünist partisi Komünist Liga'yı kurup örgütlediler.

Proletaryanın toplumsal devrim yoluyla dünyanın değişiminin başına geçip önderlik edebilmesi ve sınıfların ortadan kaldırılması tarihsel görevini yerine getirebilmesi için komünist partisi bir gereksinime olarak ortaya çıktı. Proletaryanın bu tarihsel görevini yerine getirebilmesi için komünist partilerin marksizim leninizim bilimini temel alarak yollarını çizmeleri gerekir. Bir komünist partisi sürekli olarak ideolojik, politik, örgütsel tüm yönlerden kendisini geliştirmeli, çalışma tarzını yaşamın kesintisiz devam eden değişimine ve çağın gereklerine uydurmalı; proletarya ve geniş emekçi yığınlarla bağını ve bağlantısını güçlendirmelidir. Yani bir komünist partisi önderlik görevini yerine getirebilmek için tüm yönlerden kendisini geliştirmeye kesintisiz devam etmelidir.

Önderliğin Kilidi: KADRO

Marx ve Engels'ten bu yana komünist partilerin önde gelen sorunlarından biri kadro sorunu olmuştur. Bilimsel sosyalizmin kurucuları hem Komünist Liga hem de Birinci Enternasyonal'de kadro yetiştirmeye özel bir önem verdiler; işçi sınıfı savaşçılarını ideolojik, politik, pratik her yönden geliştirebilmek için yoğun çaba sarfettiler. Daha sonra aynı sorunla Lenin de uğraştı. Yeni tipte proletarya partisi olan Leninist parti anlayışının temelinde profesyonel devrimcilerden oluşan bir çekirdek vardır. Gerek Ekim devriminden önce gerek devrimin zaferinden sonra Rusya'da kadro sorunu gündemin baş sıralarından hiç düşmedi. Aynı konuda Stalin döneminde de yoğun çaba sarfedilmiştir. Konunun önemini en kısa ve en açık sözlerle ifade etmek gerekirse, Lenin'in söylemiyle, verili doğru bir program varsa her şeyi kadrolar belirleyecektir demek yeterli olur. Komünist parti açısından en başından beri ideolojik, teorik, politik, pratik her yönden gelişkin kadrolara sahip olmak; yeni yeni kadrolar yetiştirmek ve mücadelenin ihtiyaçlarına göre görevlendirmek hayati öneme sahip olmuştur. Kadro sorunu sadece içinde bulunulan dönem açısından değil, komünizm davasının geleceği açısından da hayati öneme sahiptir.

Komünist olmanın, hele hele kadro düzeyinde bir komünist olmanın özünde, insanlığın kurtuluşu ve özgürlüğü davasına bağlılık, ısrar ve bu dava için gereken değerlere sahip olma; kendisini bu davaya adanmış kadro, hayallerine erişmek için gereken bütün görevleri üstün bir bağlılık ve özveriyle yerine getirir. Ciddi bir bilimsel yaklaşım, sıkı çalışma, alçak gönüllü bir görev insanı olarak sade bir yaşam sürer. Kibirden uzaklık ve alçakgönüllülük her komünistin doğasında barındırdığı karakter özelliklerindedir. Buna ek olarak bir kadro her zaman toplumsal ve politik olaylara karşı uyanık olmalı, yüksel bir bilinç ışığında özenle çalışmalı, açık fikirli davranmalı, gelişmeler karşısında soğukkanlılığını korumalı ve gereken dikkat ve özenle inisiyatif alıp olaylara müdahale etmelidir.

Devrimin zafere erişmesi ve parti programının hayata geçmesi için davaya bağlılıkla çalışan bir kadro, bütün olumsuzluklara, hatta yenilgilere rağmen tekrar tekrar harekete geçmelidir. Zira her koşul altında güçlü duruşları ve kararlılıklarıyla komünistlerin pek çok zorluğu yendiği, koşullara bağlı olarak zaman zaman çığır açtığı da yaşanmış olgulardandır.

Herşeyi Kadrolar Belirleyecektir

Biz de süren 45 yıllık kesintisiz devrim mücadelesi boyunca Leninist Parti ve partiye öngelen dönemde parti üyesi olmak, kendisini partiye, devrime, devrim mücadelesine adanmak, bütün yaşamını devrim ve komünizm davasının gereklerine ve görevlerine göre düzenlemek anlamına geldi. Bu kimi zaman Denizler Seyitler gibi dara çekilmek, kimi zaman Yaşar Bulut gibi kurşuna dizilmek, kimi zaman Yusuf Ali Erbay gibi işkencelerde faşizmi yenerek bayraklaşmak, kimi zaman Teğmen Aliler gibi enternasyonalist savaşçılar olmak, kimi zaman Murat olmak, Sibel olmak, Aysun olmak destanlaşmaktı; yani en eşitsiz koşullarda hiçbir zorluktan yılmadan can bedeli mücadeleyi sürdürmektir.

Faşizm koşulları altında uzun yıllardan beri süren mücadelenin kendisi, bu davayı bağlılıkla sürdürülenlerin nice zorlu koşullardan geçtiğini gösterdiği gibi, bu koşullara dayanamayıp dökülenleri, kendi zaaf ve zayıflıklarına yenilenleri de gösterir.

Şurası kesindir, bu mücadelede proletarya ve halk kesimleri Leninist kadrolara bakarak Leninist Parti hakkında bir fikir edinir, bir görüş sahibi olurlar. Özellikle 31 Mayıs ve sonrasında yaşanan ayaklanmadan bu yana geniş yığınların gözünü diktiği, izlediği, sınavdan geçirdiği gözönüne alındığında bunun ne anlama geldiği, geleceği çok daha fazla önem kazanıyor. Bir kadro ideolojik yaklaşımıyla, teorik birikimiyle, politik uyanıklığı, ilkelindeki tutarlılığı ve bu ilkeleri yaşama geçirirken gösterdiği esnekliğiyle gerekse de pratik olarak verdiği mücadelesi ve yol göstericiliğiyle gelişkin ve nitelikli bir kadro olarak hem partinin itibarını yükseltecek hem daha geniş kesimlerle ilişki kurmasını sağlayacak hem de bugüne dek verdiği mücadelesiyle Leninist partinin hakettiği önderliği kazanmasını sağlayacaktır.

Burada artık mücadelenin sonucunu kadrolar belirleyecek. Çünkü proletaryayı ve halkları parti çizgisini, ilkelerini ve politikalarını hayata geçirmeye ikna edilecek; onları devrim ve iktidar mücadelesinde zafere götürebilecek; halk iktidarını ve kendi istedikleri özgür yaşamı kurmalarında onlara yardım edebilecek olanlar Leninist kadrolardır. Devrimin kaderini onlar belirleyecektir.

"PTT'de Taşeron Cehennemine Son!"

VE AYAKLANDI BAHAR

Bir çocuğun kalbi durdu, bir dev ayaklandı. Milyonlar 16 kiloya düşmüş bir bedenin ateşlediği öfkeleriyle sokaklara aktı. Yalnızca protesto etmek için değil, çatışmak ve alçaklara hadlerini bildirmek için...

Dalga dalga yayıldı ölüm haberi, o genel bahaneyi bekleyen kurulu zembereği boşalttı. Lise ve ortaokul öğrencileri, üniversiteler, işçiler, memurlar, tiyatrocular, saatler içinde gerçekleşen müthiş bir örgütlenme refleksiyle ve cesaretle boykotlar ilan ettiler, sokakları, alanları doldurdular. Onlarca yerde hükümet partisinin binalarına saldırdılar.

Berkin'in tabutu ardında milyonlar yürüdü, 16 kiloluk minicik bedeni toprağa verdikten sonra "Hedef Taksim" dediler. Çatışmanın kaçınılmaz olduğunu biliyorlardı. O buz gibi havada zehirli sularla ıslanmak, ciğer patlatan gazlar solumak, kemik kıran fişeklerin karşısına çıkmak, bu ölümün ağırlığını taşımamanın yanında neydi ki? Çünkü toprağa verilen hiçbir özel çıkarla kirletilmemiş duygular, çocukça masumiyetin taşıdığı umutlar, geleceğe dair beklenti ve hayallerdi. Çünkü artık kanlarına dokunuyordu bu katiller çetesiyle aynı havayı soluyor olmak.

Çatışmalar müthişti. Sadece İstanbul, İzmir, Ankara gibi çatışmaya hazır ve alışkın kentler değil, sadece Armutlu, Gazi, Sarıgazi, Tuzluca gibi değil, onlarca kent ve mahallede yaşandı çatışmalar. İşte bu devrimci bir kitledir. İşkence ve ölümleri şikâyet ederek, homurdanarak, mağdur pozlarda adalet isteyerek değil, ama işkencenin boğazına sarılarak karşılayan milyonlar devrimci bir kitle.

Bir Siyasi Deprem

Yalnızca birkaç gün içinde sınıflar mücadelesinde yeni dengeler kuruldu. Sermayenin kendi iç savaşında hükümet karşısında konumlananlar, ihtiyaç duydukları politik gücü devşire-

bilmek için ayaklanan devrimci kitle karşısında yaltaklanmaya başladılar. Cenazeye katılan Erge-
nekon suçluları, mesajlar gönderen F. Gülen, Zekeriya Öz gibiler bir başka açıdan devrimin muazzam yüzünü kanıtlamış oldular.

Sadece onlar mı? Haziran günlerinde bile hep kazanan tarafta olmak kaypaklığıyla tarafsızlık postuna bürünenler, sessizliğe gömülenler bile bu kez hep bir ağızdan hükümete ateşler püskürdüler. Devrim sermaye cephesini parçalayıp uzlaşmaz kavgalara sürüklemek kalmıyor, bu cephenin bir kısmını saflardan kopartıyor, tarafsızları ise bir taraf tutmaya zorluyor.

Polisin her yerde sergilediği vahşet, devrimci kitleleri geriletmek şöyle dursun, daha büyük kavgalara neden oldu. Haziran ayaklanmasında ana görevi oluşturan partisiz kitleler, polis şiddeti iki katına çıktığında cephe gerisine doğru çekilmiş, yerel forum ve eylemlerle, asıl çatışma alanlarından uzak durmuşlardı. Berkin'e adanan son ayaklanmada ana kitle yeniden kavga alanlarına döndü. Üstelik vahşetini kat be kat arttırmış polis ordusuna rağmen. Mart ayının ilk haftasında derin bir siyasi deprem yaşandı. Şimdi bu depremin, devrim durumunu oluşturan öğelere nasıl şekil verdiğine bakalım.

Devrim Azınlığın Eseridir

Demokrasibilik ve parlamentarizm hastalığına yakalanmayan herkes için şurası açıktır. Devrimin zaferi için nüfusun çoğunluğunun ayaklanması gerekmez. Karşı devrimi yenmek ve kurulacak devrimci iktidarın ihtiyaç duyacağı zamanı kazandıracak ölçüde bir kalabalık kitle zaferin garantisi olabilir.

Mutlaka nüfusun içinde azınlıkta kalan devrimci kitlenin disiplin, donanım ve örgütlenme avantajlarıyla üstün olan sermaye güçlerine karşı daha üstün bir örgütlenme adanmışlık, hareket kabiliyeti kazanması zorunludur. Bu açıdan bakıldığında, Haziran, Mart dönemlerinde sokaklara çıkan kitle, devrimin zaferini kazanmaya yeterli sayıdadır. Bu gerçek ayaklanmacılara kesin biçimde kavratılmalı ve onların nüfusun çoğunluğunu kazanmayı beklemeden zafere kararlılıkla yürümek için gerekli örgütlere, araçlara ve mücadeleye biçimlerine ulaşmaları için çaba harcanmalıdır. Sorun artık nicelik değil, ama niteliktir.

O buz gibi havada zehirli sularla ıslanmak, ciğer patlatan gazlar solumak, kemik kıran fişeklerin karşısına çıkmak, bu ölümün ağırlığını taşımamanın yanında neydi ki?

Egemenliğin yıkılışına dair işaretler arttıkça, politik yalpalamalar, artık yalnızca partilere özgü olmaz, koca koca sınıf katmanları da bu keskin yalpalamaları göstermeye başlar. Sradağların yer değiştirmesi gibi alt üst oluşlara gebe bir iklim yaratır.

Öte yandan, ayaklananların sayısı milyonlara ulaşsa bile, zafer için gerekli koşullar, nüfusun bütün sınıf ve katmanlarından on milyonları tutum almaya zorlayan gelişmelerde aranmalıdır. Önceki yazılarımızda dile getirdiğimiz bu gelişmeler, devrim durumu koşullarını oluşturuyor. Özetlersek; 1) Yukarıdakilerin kendi iç kavgalarından yeterince bitap düşmeleri, 2) Devrimin geçici yol arkadaşları ve kararsız unsurların ipliğinin yeterince pazara çıkması, 3) Sonuna kadar gitmeye hazır devrimci sınıf hareketinin yükselişe geçmesi. Ne zaman ki bu koşul ve gelişmeler nüfusun ezici çoğunluğunu etkiler ve politik bir tutum almaya zorlayan bir etkinliğe ulaşırsa, işte o zaman devrimin zaferi için azınlıktaki devrimci kitlelerin sermaye güçlerini yere sermesi için her şey hazır demektir.

Yürüyen Dağlar

Egemenliğin yıkılışına dair işaretler arttıkça, politik yalpalamalar, artık yalnızca partilere özgü olmaz, koca koca sınıf katmanları da bu keskin yalpalamaları göstermeye başlar. Sradağların yer değiştirmesi gibi alt üst oluşlara gebe bir iklim yaratır.

Sermayenin kendi iç savaşında taraflar, uzlaşabilmenin giderek imkânsızlaştığını görüyor ve kitlelerin hakemliğinden güç almaya çalışıyorlar. Bu amaçla birbirlerinin pisliklerini alabildiğine büyük kalabalıklara açıklamakta sakınca görmediler. En sonunda bu çaba, devrimin kendisine yaltaklanmaya kadar vardı. Böylece sermayenin etkisinde kalan kalabalıkların bir bölümü, devrimin ajitasyonuna açık hale geldi. Tepedeki çatlak, ayaklanmacıların işlerini kolaylıyor.

Yine de bir kesim var ki, devrimin bunları kazanmaya değer bulmadığı açık. İnandırılması güç bir

karactersizlik, iktidara yaltakçılık ve çürümüşlük içinde olan bu kesim, tüm sınıf ve katmanların denjenere unsurlarından oluşuyor. Bunlar, 14 yaşında bir çocuğun cenazesine katılanlara "nekrofil" diyerek küfreden bir bakan eskisini bağrılarına basıyorlar. Bunlar, evladını toprağa daha yeni vermiş acılı bir anneye hakaretler yağdıran RTE'nin sözlerini kendilerinden geçercesine alkışlıyorlar. Burjuva seçim oyunlarının karactersiz piyonları haline gelen bu kalabalıkların siyasi tercihlerini bu saat-

ten sonra kimse ciddiye almaz. Devrimci kitleler şu tarihi dersi pankartlarına yazabilirler: İktidarı ele geçirmek için çoğunluğu bekleme, ama iktidarı fethederek çoğunluğu yanına çek. Bu tarihi ters bir kez kavranmışsa, küçük burjuvalara özgü bütün o demokrazmin tabutuna son çivi çakılmış demektir.

Devrim yalnızca tarafsız konumdaki kitleleri değil, ama gönülsüz yol arkadaşları oportünizmi de amansız kavganın içine çekti. Aylar boyunca ayaklanmış kitlelere iktidar dışında her şeyi önerenler bir ayaklanmayı seçim hareketine dönüştüreceklerini gururla ilan edenler, halk bostanları kurmaya girişenler, kendilerini bir anda Berkin'in ateşlediği ayaklanmanın ortasında buldular.

Berkin'e adanan ayaklanma tarafsızların konumunda çok çarpıcı bir değişim yarattı. Haziran döneminde hükümet henüz gücünün doruğunda görünüyordu. "Yüzde 50'yi zor tutuyoruz" palavralarına inanmaya hazır olanlar çoktu. Tarafsızlar, hesaplarını hep güç dengelerine göre yaparlar. Şimdi hükümet en zor günlerini yaşıyor; geçmişte sessiz kalanlar, Berkin için ilk harekete geçenler oldu. Aynı günün akşamında sokakların dolduğu şu illere bir bakın: Kastamonu, Balıkesir, Muğla, Tarsus, Niğde, Kayseri vb. Bu kentler, ağır faşist baskılarla susturulmuş, konformizmle tarafsızlaşmış kitlelerle doludur.

Haziran'da sessiz kaldığı halde, şimdi harekete geçen kentler listesinde Hakkâri, Muş, Şırnak vb. de var. Veysi Sarıözengiller Kürt halkının bu fırtınadan uzak durması

için ne diller dökmediler ki. Ama bu kez Kürt halkı, ne bu kişileri ne de seçimlerden hemen sonra müzakerelerin başlayacağını müjdeleyen kendi önderlerini dinledi. Tersine Kürdistan illerinde Berkin'e adanan ayaklanmalar baş gösterince UKH nihayet "AKP muhatabımız olmaktan çıkmıştır" açıklaması yaptı.

Devrim yalnızca tarafsız konumdaki kitleleri değil, ama gönülsüz yol arkadaşları oportünizmi de amansız kavganın içine çekti. Aylar boyunca ayaklanmış kitlelere iktidar dışında her şeyi önerenler bir ayaklanmayı seçim hareketine dönüştüreceklerini gururla ilan edenler, halk bostanları kurmaya girişenler, kendilerini bir anda Berkin'in ateşlediği ayaklanmanın ortasında buldular. Bostan çapaları gömüldü, silahlar çıktı. Hayat onların çizdiği rotadan akıyor, iktidarın fethine doğru akıyor.

Umud Çakır

VENEZUELA İLE DAYANIŞMA

Venezuela'nın devrimci lideri, başkan Hugo Chavez'in ölümünün birinci yıldönümü olan 5 Mart günü ABD'nin çeşitli kentlerinde gösteri ve protestolarla karşılandı. Eylemciler, Venezuela'daki Bolivarci hükümete karşı ABD destekli saldırıları teşhir etme ve hem Venezuela halkı hem de başkan Maduro ile dayanışma içinde olduklarını gösterme fırsatı elde ettiler.

New York'taki gösteri Times Meydanı'nda başladı ve New York Times gazetesinin bürosuna kadar yapılan bir yürüyüşle devam etti. Burada temsili bir heyet içeri girdi ve bu büyük şirket gazetesinin yalan haberlerini protesto eden bir mesajı onlara ilettiler. Diğer Latin Amerikalılar ve Kuzey Amerikalıların olduğu gibi kalabalık sayıda Venezuelalılar, "ABD, Venezuela'dan Elini Çek" sloganını atarak kentin kalabalık noktasına doğru yürüdüler.

Barrio Birliği tarafından organize edilen eylemde, San Diego'da federal binanın önünde toplanan eylemciler, iki saatlik konuşmalar yaptılar, destek mesajlarını okudular, ABD'nin seçimle işbaşına gelmiş bir hükümeti yıkmaya çalışmaları teşhir ettiler, eğitici sunumlarda bulundular, sloganlar atıldılar ve başkan Hugo Chavez'in ölüm yıldönümünü anmak için müzik yaptılar.

Bir yürüyüş de San Francisco'da, Chavez'in meşruiyetini selamlamak ve Venezuela'nın Bolivarci Devrimini savunmak için yapıldı. Yürüyüşü örgütleyenler, Küba Beşliler'inden serbest bırakılan Fernando Gonzalez'in dönüşünü kutlama fırsatı da buldular. Coşkulu geçen yürüyüş, bazı gericiler Venezuela'nın ve Latin Amerika ülkelerinin soru yağmuruna ve alaylarına maruz kaldı.

5 Mart yürüyüşünü destekleyenler: AIM-West; Answer; BALASC; Kuzey Kaliforniya Bolivarci

Halka, Kuzey Kaliforniya FMLN, Kuzey Kaliforniya FSLN, Politik Eğitim Komitesi, Haiti Eylem Komitesi, Honduraslılar, Kuzey Kaliforniya FNRP/Kurtuluş, Kolombiya-Kaliforniya Yurtsever Yürüyüşü, Kübalı Beşliler'i Özgürleştirme Ulusal Komitesi, NİCCA, Sosyalizm ve Kurtuluş Partisi, San Francisco SOAW, Amerikalılar Görev Kuvveti ve Workers World Party (İşçi Dünyası Partisi).

3 Mart'ta Milwaukee'de "ABD, Venezuela'dan Elini Çek" protestoları yapıldı. Protestocular, "Venezuela saldırıya uğradığında biz ne yapmalıyız?" diye soruyor ve cevaplıyorlar: "Ayağa Kalkın ve Savaşın!". Konuşmacılar, ABD'nin Şili, Irak ve diğer ülkelerde olduğu gibi canavarlıklarını, yalanlarını, darbelerini ve yayılmacılığını dile getiriyor, emekçi halkları, darbecileri ya da onların emperyalist destekçilerini değil, Venezuela hükümetini desteklemeye ve onunla birlikte mücadele etmeye çağırıyorlar.

Not: 11 Mart 2014'te Workers.Org'da yayınlanan haberdir.

27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nde Gezi Sanatı Grubu'nun çağrısıyla tiyatro grupları, oyuncular, müzisyenler, fotoğraf sanatçıları, şairler, yazarlar ve sanat kurumlarının katıldığı bir etkinlik yapıldı. Galatasaray Meydanı'nda 4 saat süren etkinliklerle tiyatroların kapatılmasına, sanatın susturulmasına karşı tiyatro ve müzik sokaklarda halkla buluştu.

İktidar, sansürlerini ard arda sıralayıp sosyal paylaşım sitelerini engelleyip, sanat kurumlarını kapata dursun tiyatro, müzik, fotoğraf sanatçıları oyunlarını, eserlerini sokaklara taşıyarak "Sanat Sokakta Güzel", "Harekete Geç İsyan Et" diyerek engel ve yasak tanımayacağını haykırdı.

Gezi Sanatı Forumu'nun çağrısıyla 27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nde tiyatro, müzik, fotoğraf sanatçıları, yazarlar, şairler ve sanat kurumları Galatasaray Meydanı'nda saat 15.00-19.00 arasında yaptık-

ları etkinliklerle sansürü, sanat kurumlarının kapatılmasını, tiyatro başta olmak üzere sanatın susturulmasını kabul etmeyeceklerini haykırdı. Tiyatro Grupları ve oyuncularının bildireleri, tiyatro oyunları, müzikler, fotoğraf sergisi ve konuşmalarla sanat sokaklara taşıdı. Galatasaray Meydanı bir tiyatro sahnesi, bir konser alanı haline dönüştürüldü.

Etkinliğe Devnim Tiyatro Atölyesi, Drama Kumpanya, Tiyatro Simurg, Tiyatro Bileşke, Tiyatro Eğitim Derneği ve çeşitli tiyatro grupları, amatör tiyatro oyuncuları katıldı.

Etkinlik sırasında Gezi Ayaklanması

sürecinde çekilen fotoğraflardan oluşan bir sergi hazırlandı. Gezi Ayaklanması'nda fotoğraf çeken amatör ve profesyonel sanatçıların fotoğraflarından oluşan bir sergiyi Galatasaray Lisesi önüne asıldı. Gezi Sanatı fotoğrafçıları bir ilke imza atarak, anın fotoğraflarını çekip hemen orada sergilediler.

Burada aynı zamanda iktidarın sanat kurumlarına yönelik saldırılara da protesto edildi. Kültür Sanat-Sen adına Orhan Aydın "Uluslararası Tiyatro Bildirgesini" ve "ulusal bildirge"yi okudu. Osman Genç, 27 Dünya Tiyatro Günü ve iktidarın sanat kurumlarını kapatmasına sanata yö-

nelik saldırılarına, sansüre değinerek sanatçıların bu yasaklara sessiz kalmayacağıni söyledi.

Ardından Gezi Sanatı Forumu adına Tiyatro Simurg oyuncusu Mehmet Esatoğlu Gezi Sanatı Bildirgesi'ni okudu. Tiyatro Simurg oyuncuları, yaşanan yolsuzlukları ve halkın isyanını dile getiren Nazım Hikmet'in şiirlerinin yer aldığı bir oyun sergiledi. Şair Ruhan Mavruk, kadınlar için yazdığı bir şiirini paylaştı.

Bilgesu Erenus'un söylediği bir parça ve kısa bir konuşmanın ardından Bedriye Ana ile sabah hazırladıkları bir oyunu paylaştılar. Ardından Osman Genç bir oyununu paylaştı. Tiyatro Simurg'un genç oyuncularından Erdal Beritan Ayna'nın Roboski katliamını anlatan oyunu sergiledi.

Emeğe Ezgi ve farklı gruplardan müzisyen arkadaşlarının da katkılarıyla müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Ritmeler eşliğinde "Sanat Sokakta Güzel", "Tiyatro Sokakta Güzel", "Umutumuz Kavga, Kavgamız Sanatımızla", "Harekete Geç İsyan Et, İsyan İsyan İsyan Yıkana Kadar" sloganları atıldı. Tiyatro ve sanatın eleştirel ve geliştirici yönlerine, yasak tanımazlığına vurgu yapıldı. Devnim Tiyatro Atölyesi yolsuzlukları hicveden "Hırsız Var" adlı kısa oyununu

ve ardından örgütlenmenin önemine değinen "Omuz Omuz" adlı kısa oyununu sergiledi. Etkinlikte tiyatro ve sanat adına söz almak isteyenlere söz verildi. Devnim Tiyatro Atölyesi'nin Nazım Hikmet'in Memleketimden İnsan Manzaraları adlı eserinden hazırladıkları oyundan iki kısa bölüm oynandı.

Gezi Parkı eylemleri sürecinde oluşturulan Dilek Ağacı'na atfen siyah bir kumaş üzerine dileklerin yazıldığı bir dilek ağacı oluşturuldu. Tiyatro severler, yoldan geçenler küçük not kağıtlarına dileklerini yazarak astı.

Ardından 18.30'da pankartlar dövizler ritimler eşliğinde sloganlarla Oda-kule'ye yüründü. Burada Devnim Tiyatro Atölyesi "Hırsız Var" ve "Omuz Omuz" oyunlarını izleyenlere tekrar sergiledi. Ritimler eşliğinde sloganlarla tekrar İstiklal Caddesi üzerindeki Rumeli Han'a kadar yürünerek etkinlik bitirildi.

Bugün Tiyatro Dile Geldi

İnsanlığın kendi gerçekliğini gösterme çabasıyla çıktım ortaya. Toplumsal bir ürün olmanın güzelliğini ta ilkel komünal dönemde hissetmişim. Yaşam bende can buluyordu. İnsanlık, kendi tarihini benimle anlatıyordu geleceğine: Savaşlarını, ölümlerini, zaferlerini, umutlarını... Çok şey anlatıldı benimle birlikte ve anlatılmaya da devam ediyor.

Sınıflar ayrılınca 2'ye, kimi zaman iktidarlar tarafından el üstünde tutuldum. Yazarlarıma bolca bahşiş verildi, oyuncularım da geri kalmadı bundan tabii. O vakit lüks salonlarda, pahalı biletler karşılığında buluştum seyircilerimle. Kapalı alanlara hapsedildim. Sokağın sesine yabancılaştım. Yaşamın özünü hissedemez oldum.

Ama bir yerlerde yaşam beni hiç bırakmadı. Sokaklar benimle inledi, çocuklar benimle güldü; gökyüzünün altında buluştum seyircilerimle... İktidarlar o vakit yasakladı beni. Yazarlarıma kilit vuruldu, oyuncularım tehdit edildi, cezalandırıldı. Gizli saklı da olsa hep var oldum, sesimi duyanlar bırakmadı beni. Ben de onlarla birlikte var oldum, özümü onlarla taşıdım bugüne. Üstü kapatılan gerçekliği kurguladıkları her yerde var oldum.

En çok da sokağa çıktığım vakit sevdim kendimi, küçük çocukları anlattığım vakit, isyan olan kadınların sesi olduğumda, köşe başında kıvrılan kağıtımın üşüyen parmaklarını gösterdiğim vakit sevdim kendimi...

Boyun eğmeyenleri, susmayanları, görenleri, gürolenleri; görmeyenlere, duymayanlara anlattığım vakit sevdim kendimi.

Bugün 27 Mart Dünya Tiyatro Günü, bugün kendimi daha çok sevdim, Gezi'nin ruhuyla selamladığım için sizleri, Gezi'de ölümsüzleşenleri sizlerle her an andığım için, Gezi ayaklanması'nın en zor anında dahi güldürebildiğim için sevdim kendimi.

Bugünkü iktidarın sermaye hırsına karşı hala sokakta olduğum için, TÜSAK ile tiyatroyu, sanatı her geçen gün kilit altına alanlara karşı sesimi sizlerle daha çok haykırdığım için sevdim kendimi...

Ve en güzeli de geleceği içimde barındıran bir silah olduğum için sevdim kendimi.

27 Mart Dünya Tiyatro Günü'müz kutlu olsun!
Devnim Tiyatro Atölyesi

"Oğulları Öldürülen Analar" Samandağ'da

Haftalar önce sergiledikleri "Oğulları Öldürülen Analar" oyunuyla büyük ilgi toplayan Ayışığı Sanat Merkezi ve Ayışığı Tiyatro Atölyesi, oyunlarını bu defa Samandağ'da sergileyecek.

12 Nisan Cumartesi günü 19.30'da sergilenecek oyun, Samandağ Yetimler Düğün Salonu'nda.

Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan, Abdullah Cömert ve Gezi ayaklanmasında ölümsüzleşenlere ithaf edilen oyuna herkes davetlidir.

Gezi Sanatı Emek'ten yana

Emek Sineması yıkıldıktan sonra yerine AVM yapılması planlanan inşaatın durdurulması için Emek Bizim İstanbul Bizim İnisiyatifi, İstiklal Caddesi, Yeşilçam Sokakta bir araya geldi. İnşaatın durdurulmasını isteyen inisiyatif üyeleri İnşaat giriş kapısına boyalarla "Halk Tarafından Mühürlenmiştir" yazıldı.

Birçok sanatçının destek verdiği eylem Gezi Sanatı Formu, Ayışığı Sanat Merkezi gibi bir çok kurum destek verdi. Eylemde, "Bu inşaat duracak EMEK'in kapısı sokağa açılacak" pankartı ve "Gezi Sanatı Emek'ten yana", "AKP elini Emek'imizden çek", dövizlerini taşıdı. İnisiyatif üyeleri adına açıklamayı Senem Aytaç ile Tiyatrocu Defne Halman okudu.

"Bugün yine buradayız" diyen Aytaç ile Halman, sokaklarda haykıran binlerin ısrarlı itirazlarına rağmen, Kamer İnşaat'ın, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Beyoğlu Belediyesinin onayıyla yıkılan Emek Sinemasının yerine yapılacak olan AVM inşaatının bugün Sekildoryan'a, Melek Apartmana, Yunan konsoloslugu binasına geri döndürülmeyecek hasarlar verdiğini bildirdiler. Mimarlar Odasının inşaatın usule aykırı olduğunu rapor edip

suç duyurusunda bulunduğunu hatırlatan Aytaç ile Halman, "Ancak yargı mercileri bu suç duyurusunu işleme sokmakta ayak direttiği yetmiyormuş gibi, Beyoğlu Belediyesi ise oturduğu yerden bu yasa dışı inşaatı seyretmeye devam ediyor" diye konuştu.

"Bizler kentine sahip çıkanlar vazgeçmiyor ve yılmıyoruz. Bu kent üzerindeki haklarımızla, taleplerimizle, irademizle, hayallerimizle mücadelemizi sürdürüyoruz" diyen Aytaç ile Halman, "Bu ilk ve son uyarımızdır. İnşaatı onlar

mühürlemeze biz mühürlüyoruz".

Açıklama sonrası Demirören Alışveriş Merkezinde sarkıtılan "Emek ve sermaye uzlaşmayacak" yazılı pankartını açan Emek Bizim İstanbul Bizim İnisiyatifi üyelerine güvenlik görevlileri müdahale etti. Pankartı alışveriş merkezinden çıkartması üzerine devreye giren Taksim Dayanışması avukatlarından Can Atalay ve inisiyatif üyeleri, alışveriş merkezine girip alkışlar eşliğinde pankartı tekrar yerine astı. Eylem sloganlarla sona erdi.

"Dünya'yı Değiştirmeye Gönüllüyük"

Gönüllü Gazeteciler Ağı Beyoğlu Cantin Kafe'de yaptığı dayanışma gecesi Emeğe Ezgi, David and Cevat, Şebnem Sönmez, Tuna Bozyiğit'in katılımıyla gerçekleştirildi.

28 Mart Cuma günü akşam saatle-

rinde Cantin kafe önünde gönüllü gazeteciler ağı dayanışma gecesine birçok gazeteci ve sanatçının katılımıyla gerçekleştirildi. Saat 19.00'da müzik grubu David, and Cevat performansıyla yer aldı. Ardından sunucu, şair Selah Özkakin

herkesi kendi mizacıyla güldürdü. GGA adına konuşmasını yapması için İbrahim Öztürk'ü sahneye davet etti.

Öztürk; "Türkiye çapında örgütlenecek Gönüllü Gazeteciler Ağı ile ana akım medyanın görmezden geldiği bilgiyi paylaşmaya gönüllüyük. Çünkü doğru bilgiye zamanında ulaşmak ve onu paylaşmak; yeni dünyada insanların hayatını, hatta toplumların kaderini değiştiriyor. Dünyayı değiştirmeye gönüllüyük." diye konuştu. Ardından Şebnem Sönmez, sanata ve medyaya yapılan baskıları dile getirdi. Gazeteciler ağının önemine dikkat çekti.

Ardından Emeğe Ezgi sahne aldı, Emeğe Ezgi'nin seslendirdiği şarkıların ardından Şair Selah Özkakin'in okuduğu şiirlerle etkinlik sona erdi.

Grev İşgal Tiyatro

Gezi Sanatı Forumu Greif İşçileriyle

Greif İşgal Fabrikasında Tiyatro Günü...İştten atmalara, sendikasılaş-tırmaya, taşeron cehennemine karşı "grev işgal direniş" diyerek eyleme geçen Greif işçilerinin ziyaretçileri bu kez Gezi Sanatı Forumu'ydü. Devininim Tiyatro Atölyesi, Tiyatro Simurg, Drama Kumpanya oyunları, fotoğraf sanatçıları, kameramanlar buluş-mayı kayıt altına almak, şairler dizelerini paylaşmak Greif işgal fabri-kasında. 5 Nisan Cumartesi günü Taksim'den Hadımköy'e doğru bir otobüs kalktı. Yolcuları işçilerle bu-luşmak için bir araya gelmiş emeğin sanatçılarıydı. Hal böyle olunca yol-culuk bir o kadar zevkli, eğlenceli ve üretkendi. Tıpkı fotoğraflar karele-rinden yansıdığı gibi...

Fabrikaya ulaştıklarında işçiler sa-natçıları kapıda karşıladı. Kucaklaşma-nın ardından, fabrika bahçesinde oluşturdukları çay evine geçildi. Greif iş-çilerinin hiç eksik olmayan çaylarının eş-liğinde, çalışma koşulları, örgütlenme süreci, grev ve işgal aşamasına gelişleri ve 56 gündür sürmekte olan mücadele iş-çiler tarafından anlatıldı. Sorulara ce-vaplar verildi, sohbetler edildi. Devininim Tiyatro Atölyesi'nin hazırladığı duvar gazetesi 'Çuvaldız' fabrika bahçesine asıldı.

Etkinlik için fabrika yemekhane-sinde oluşturulan Emek Sineması'na ge-çildi. Etkinlik sunumunu yapan Greif işçilerinden Coşkun Alsac, Gezi Sanatı Forumu bileşenleri ve destek için gelenlere yaşadıkları süreci ve taleplerini aktardı. Ardından Tiyatro Simurg oyuncularını Mehmet Esatoğlu, Hale Üstün ve İbrahim Karamemed, Nazım Hikmet şiirleriyle örülmüş "Ah Şu Tersaneler" adlı oyunlarını sundular. İlgiyle izlenen oyunun ardından Coşkun Alsac, Greif işçileri olarak, Tersaneler başta olmak üzere bir çok iş kolunda yaşanan iş cinayetlerini ve bu konuda kendi ara-larındaki paylaşımlarını aktararak, verdikleri mücadelenin bunu da kapsadığını ifade etti.

İşçilerin yaşamı, mücadelesi, işgal, grev, direniş konuşulur da buna ilişkin bir şiir okumadan olur mu? Şair Selah Özkanın yürekte gelen sesiyle Hasan Hüseyin Korkmazgil'in Kavel şiirini Greif işçilerine uyarlayarak okuması coşkuyu doruğa çıkardı. Alkışlar, ıslıklar, sloganlar yankılandı fabrikada...

Drama Kumpanya oyuncularını sin-evizyon ve müzik eşliğinde "Karanlık" adlı oyunları sahnedeki yerlerini aldılar. Oyunun sonunda, "Arkadaşlar bu oyun size ne anlattı?" sorusuna işçiler

hep bir ağızdan "Bizi anlatıyor", "Çalışanların, işçilerin birlik olması gerektiğini anlatıyor", "Patronla bizim aramızda geçenleri anlatıyor" diyerek kendi yaşadıklarıyla doğrudan bağ kur-dular.

Ardından Sultan Güner'in, Fotoğ-

raflarla "Kazova Direniş" Belgeseli gösterimi yapıldı. Şair Selah Özkanın ise "Müthiş müthiş / Çinko tezgahın üstünde kırılan / Katı yumurtanın çitirtisi aç adamın kafasında..." diyerek Jacques Prévert'in şiiriyle emek veren, üreten, ama yokluk, açlık çekenleri anlatması iş-çilerin alkışları ve ıslıklarıyla karşılandı.

Tiyatro Simurg oyuncularından Beritan Erdal Ayna'nın, "Roboski" adlı söz-süz oyunu ise Mehmet Esatoğlu'nun tef ritimleri ve kısa ağıtlarıyla birleşince acı ve öfke duygularının yoğunluğunu ya-şattı herkese. İşçilere dokunarak sarıla-rak oyuna katan Ayna'nın sunumundan etkilenen işçilerin alkışları ve ıslıkları uzun süre dinmezken, katliama ilişkin öfkelerini, acılarını dile getirmeye çalış-ıldılar.

Devininim Tiyatro Atölyesi oyuncu-larının Erdoğan ve bakanların yolsuz-luklarına gönderme yapan "Hırsız Var" adlı kısa oyunları, gülüşmeler, iktidarı protesto eden ıslıklarla ve beğenilerini belirten alkışlarla karşılandı. Ardından İskenderiyeli kadın gökbilimci Hypati-ya'nın yaşamından bir kesitin aktarıldığı oyunda "Cadı" ilan edilmesi protesto ıslıklarına neden oldu.

Sıra Drama Kumpanya oyuncularını Kemal Oruç ve Cihan Özdeniz'in iki gruba ayırdıkları işçilerle oluşturdukları kısa drama denemelerine gelmişti. Her grup ayrı odalarda kısa 20 dakikalık doğaçlama denemelerinin ardından sah-nede oyunlarını sergileyecekleri.

İşçiler drama çalışmasına severek katıldılar. Gezi Sanatı Forumu katılımcı-larıyla ve işçilerin birlikte neşeli bir pay-laşımlarının yaşandığı drama

deneyiminden ardından sıra Greif işçile-rinin oyunlarını sahnelemeye geldi. Greif işçileri oynadıkları oyunlarla, fabrikalarındaki makineleri, çalışma düze-nini, işçiyi, patronu, sendikacıyı, araçları, ihanet edenleri, mücadele eden-leri, ailelerinin tepkilerini, grev ve işgal kararını bu süreçten kesitleri, kararlılık-larını ve düşüncüklerini ve hissettiklerini hayranlık verici bir akıcılıkla ve canlı-lıkla anlatarak, izleyenleri etkilediler.

İşçiler şiirleriyle tamamlamak iste-diler etkinliği Genç Emekçiler Birli-ği'nden Emre Mertoğlu ve Greif

işçilerinden Engin Yılgin Nazım Hik-met'in şiirlerini paylaştılar.

Ayrılık saati gelmişti artık... Etkin-lik biterken Gezi Sanatı Forumu günün hatırası olarak Nazım Hikmet'in yağlı-boya resminin bir afişini hediye etti Greif işçilerine.

Etkinlik salonundan çıkıldıysa da, işçilerle Gezi Sanatı Forumu katılımcı-larının sarılmaları, kaynaşmaları, soh-betleri bir zaman devam etti fabrika bahçesinde... Haydi gitme zamanı de-nilse de fabrika önünde bir yandan ha-laylar, bir yandan sohbetler, telefon, mail, facebook paylaşımları devam etti. Zor da olsa otobüslere binilip İstanbul'a doğru hareket edildi.

İşgal fabrikasında bir gün böyle sona erdi.

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA

4 MAYIS'ta KADIKÖY'e

6 Mayıs 1972! Hepimiz bu tarihi biliyoruz! Halkın ko-sulsuz sevdiği üç devrimci öder idam edildi. ve o andan iti-baren yaşamımızdan kopmamacasına bağlandılar. Doğan çocuklarımız Deniz, Yusuf, Hüseyin adı verildi!

31 Mayıs 2013! Gezi isyanı, unutmamız mümkün değil. Birlikteliği ve gücümüzü. Denizleşen halk zorbalığa, sö-mürüye ve aşağılanmaya artık yeter dedi ve ayaklandı!

Binlerce Deniz, Yusuf, Hüseyin olup sokaklarda özgür-lüğe yürüdük. Şimdi devrimimizin önderlerini anıyoruz. Cellatlara bir kez daha meydan okuyoruz! Öğrenciler üni-versitelerden ve liselerden, işçiler fabrikalardan, atölyeler-den , kadınlar mahallelerinden, direniş ve işgal alanlarından sokaklara çıkıyor, birleşiyoruz! 4 Mayıs'ta Ka-dıköy'de Denizlere devrim sözümüzü haykırıyoruz!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU